

Vol. LXV.

No. 9

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Z naší matriky AOS. — Let's All Back The Attack!
— Památce nesmrtelných (red.) — Jos. Čermák: O
všeližem a trochu také o nás. — K. Prchal: Pozdrav k
šibfinkám. — Úspěch sok. svépomocné akce. — Amer.
Červený Kříž. — Jarka: Vzpomínky na sokolské mláďi.
— Em. Welcl: Clev. units open educ. program. —
Zprávy organizační: Předsednictvo AOS. — Náčelní-
ctvo AOS. — Ú. V. Sbor AOS. — Župa Střední. —
Župa Východní. — Župa Severovýchodní. — Župa Pa-
cifická. — Adresář Obce, žup a odborů. — Jarka
Jelínek: Tělocvičná hlídka.

FEBRUARY, 1944

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

* Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill.,
under the Act of March 3, 1879. *

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ
3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Editor:

Výpravčí: LAD MEJDRICH
2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli od čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý předsedlivší se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb účetní jednoty jednateli Předsednictva a též výpravčímu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel

(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,
Tel. Rockwell 5085
Chicago, Ill.

436

KAREL M. PRCHAL,
starosta,

2419 S. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,
náčelník,

1408 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

KATA DANKO,
náčelnice,

4955 Henderson Ave.,
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,
pokladník,

3404 W. 26th St.,
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,

4301 W. Cullerton St.,
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,
vzdělavatel Ústř. Vzděl. Sboru,

3122 S. Clinton Ave.,
Berwyn, Ill.

Z NAŠÍ MATRIKY.

T. J. Sokol Omaha, Nebr. — Nový člen: Anton Dočekal. Odstoupil: Vojtěch Prai. Zemřel: Dr. Louis Swoboda. Vyloučen: Frank Swoboda.

T. J. Sokol Rosecrans, Mělník. — Odstoupili: Jos. Novy, Helen Novy.

T. J. Sokolice Berwyn. — Odstoupily: Kate Ferrell, Barbora Rubschultz. Změna jména: Bessie Hejny na Santuca.

T. J. Little Ferry, N. J. — Odstoupila: Elsie Novotny.

T. J. Sokolice San Francisco. — Nové členky: Alma Shuster, Frances Harris, Helen Janik. Odstoupily: Marie Frederic, Blanche Frederic, Albina Hnilo. S přest. list. Jindřiška Kubik.

T. J. Town of Lake. — Zemřel: Jar. Falckenberger. Vyloučen: Otto Jesina.

T. J. Sokolice Los Angeles, Cal. — Nové členky: Libby Kohl, Anna Chvila, Mary Stary, Marie Hanacek, Frances Ponce, Julie Herman, Lillian Vacha, Anna Zila.

T. J. Sokol San Antonio, Tex. — Zemřel: Lawrence V. Kallus.

T. J. Sokol Houston, Tex. — Nový člen: Ignatz Jurek.

T. J. Sokol Dallas, Tex. — S přest. list. Sokol Chicago: Evelyn Peters-Matějka.

T. J. Sokol Dallas, Texas. — Nový člen: Lt. Fr. Malík.

T. J. Sokol St. Paul, Minn. — Noví členové: Zdenek Bohatý, Elsie Todora.

T. J. Sokolice Cedar Rapids, Ia. — Nová členka: Libuše Pank. Přestoupila: Henrietta Kubik.

T. J. Sokolice Omaha, Nebr. — Nové členky: Marie Kolečný, Ann Benda.

T. J. Sokol Wilber, Nebr. — Zemřela: Rose Řípa.

T. J. Sokol Crete, Nebr. — Zemřel: Matěj Kostka.

T. J. Sokol Omaha, Nebr. — Noví členové: Josef Trávníček, Herman Hruška. Zemřel: Václav Bláha.

T. J. Sokolice Tábor, Berwyn, Ill. — Odstupují: Marie Sindler, Marie Sedlacek, E. Kozák.

T. J. Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. — Vystupují: Prochazka Josephina, Splavec Lillian, Kozubík Sophie.

T. J. Sokol Chicago, Ill. — Nový člen: Karel Šolta. Přestoupil: Karel Kalát.

T. J. Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. — Nové členky: Frola Frances, Frola Anna, Clement Virginia, Kanta Helena. Odstoupilé členky: Konečný Elvira, Pospíšil Milena, Sverc Mildred. Vyloučené členky: Urbančík Mildred, Vrzák Bessie, Richter Lillian, Kohout Josefa, Karásek Beatrice, Fedor Marta. — (Pokr. na str. 215.)

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXV.

Berwyn, Ill., 15. února 1944.

Číslo 9.

To all members of American Sokol Union!

LET'S ALL BACK THE ATTACK!

Total Victory is undoubtedly closer today than it was a few months ago. But don't let' make any mistake about it—there's still a great deal to be done before the glorious day of PEACE arrives.

Many battles are still to be won. Millions of dollars worth of war equipment must still be made and delivered to the fighting fronts. There are many sacrifices ahead of us.

Let's not let up now.

No matter what your bond buying has amounted to so far, increase it, step it up, buy at least one extra \$100 bond during the 4th War Loan Drive, and more if possible. Whatever sacrifices you may find it necessary to make, how can they compare with those being made every day by our men at the front?

You'll feel better when the boys come marching home if you can look them squarely in the eye and say "We backed you up with EXTRA bonds".

PAMÁTKY NESMRTELNÝCH...

KAŽDÉHO roku v měsíci únoru vzpomínáme dvou velkých mužů, kteří v dějinách Spojených Států stojí nerozlučně na prvním místě a to tak vysoko, že každý občan této veliké svobodné země vzhlíží k nim v nezměrné úctě a obdivu tak jako my Čechoslováci pohlížíme na vzácný zjev v dějinách národa československého, na presidenta Osvoboditele Tomáše G. Masaryka.

Washington bojoval za osvobození amerických osadníků ze jha anglického a byl na druhém kontinentálním kongresu vyslanců všech kolonií ve Philadelphii na návrh Thomase z Marylandu zvolen za vrchního vojévůdce veškeré válečné moci koloniální. Washington v době té čítal 43 roků.

Na počátku roku 1775 čítala americká armáda u Cambridgeu jedenáct tisíc mužů proti početně větší přesile anglické se schopnými vůdci, starými to a zkušenými válečníky, podporovanými válečnými loděmi v Bostonu.

Avšak jaká to byla armáda, s kterou měl Washington hájiti samostatnost proti vyvíčené armádě anglické, podporované dobře vyzbrojenými a v boji otužilými pluky německých Hessenů?

Dobrovolníci z osadníků špatně vyzbrojeni a nevyvíčeni po krátké lhůtě ve vojště Washingtonově vraceli se domů, armáda byla oslabována, nedostatek munice, zbroje, oděvů a k tomu špatná výživa a zhoubné nemoce decimovaly armádu k úplnému rozkladu.

Dr. Springer, očitý světek, později napsal: "Pohlížeje na tuto bídu a nouzi v americké armádě, plakal jsem tak, že už jsem pak plakati nemohl."

Málomyslnost a beznadějnost pohnula Tomáše Painea, že v rozhodné chvíli k všeobecnému povzbuzení svobodného smýšlení vydal památný spis "Common Sense", v němž každé slovo, každá věta vnikaly přímo do srdcí prostých osadníků a nadchnulo je k činům, kterým obdivovati se musila celá Evropa.

Spisek tento proklestil si cestu do všech vrstev osadnictva amerického a podal opět nový doklad k staré pravdě, že péro jest oštější nežli meč.

Dosavadní nerozhodnost, jaké stanovisko osadníci zaujmou ve svém boji proti Anglii vyvrcholila pro odtržení se od Anglie a založení samostatné vlády. V tajné schůzi Independence Hallu ve Philadelphii po vypracování podrobného prohlášení neovislosti (Thomas Jeffersonem, John Adamsem, Ben-

Born in Westmoreland Co., Va.,
February 22, 1732,
1st President of United States.

jaminem Franklinem, Rog. Shermanem a Rob. Livingstonem) konečně dne 4. července roku 1776 po přečtení a schválení všech článků zástupci 13 kolonií prohlášena úplná neovislost Spojených Států amerických.

Táhlé zvuky zvonu (Liberty Bell), oznamující prohlášení úplné neovislosti třinácti kolonií v Sev. Americe znamenaly zároveň umírající hrany vlády anglické. Nastal boj na život a na smrt za svobodu a na obou stranách se zimničným chvatem činěny přípravy k první větší srážce. Obě strany střetly se na Long Islandu, kde Američané proti mocné přesile podlehli a gen. Stirling se po hrdinném boji vzdal.

Washington, stoje na náspech u výšin brooklynských, s lítostí pozoroval nerovný tento boj a velkou porážku svého vojska. Věda, že nemá na koho se spolehnouti, ujal se sám velení, a po celých osm a čtyřicet hodin oka nezamhouřiv, bedlivě střežil každý pohyb nepřítele a krátce po půl noci přeplavil se přes řeku do New Yorku se zbbývající armádou, které hrozila jinak úplná záhuba.

Po této porážce armádě Washingtonově větší nebezpečí hrozilo ve vlastním jejím nitru. Mezi vojskem nebylo zcela žádné kázně, někteří mysleli, že když dobrovolně chopili se zbraně, mohou ji kdykoliv složit, důstojníci byli žárlivi jeden na druhého a osobní zisk byl nad všechno vlastenectví.

Born in Hardin Co., Ky.,
February 12, 1809,
16th President of United States.

Washington, vida tento stav, musil sebrati veškerou svoji chladnost a rozvahu, aby v trudné té chvíli mysl jeho neklesla . . .

Již od počátku války žádal marně kongres o zorganizování pluků stálého, pravidelného vojska a pro nepochopení kongresu musil se vzdát naděje na zřízení řádné armády, s níž by mohl podniknouti velké dílo za svobodu a vzdor všemu příkoří jako nadšený vlastenec, nejša ve službě kongresu, nýbrž ve službě své vlasti, zůstal jí věren.

Se střídavým štěstím, vzdor všem překážkám, piklům, osočování a nepochopení Washington neochvějně zůstal věren svému poslání až do vítězného konce, kdy 19. října 1781 vojsko Cornwallisovo složilo zbraň. Dne 23. října kongres prohlášením rozpustil celou vojenskou moc americkou a pouze malá část zůstala ve službě. Washington vzdal se vrchního velitelství a rozloučiv se s důstojníky, odjel se svou chotí do Mount Vernonu, kde po osmileté službě vlasti nežádal žádné odměny, vyhnul se všem okázalostem a žil co prostý občan, zabýváje se vzděláváním poli.

Právem nazýván jest Jiří Washington otcem vlasti.

V květnu 1787 sešli se zástupci v Independence Hallu ve Philadelphii a po několika týdnu rokování články nové ústavy schválily, zvolení byli elektroři, kteří první středu v měsíci únoru zvolili za presidenta Jiřího Washingtona.

Po svém nastolení veškeré odbory vládního ústrojí byly uvedeny v pohyb, upraveny vládní finance a mnoho jiných dobrých zákonů na prospěch mladé republiky, která během let vyspěla na světovou velmoc.

Ještě za svého úřadování dočkal se Washington černého nevděku za svoji obětavou lásku k národu, byv nepřátely svými snižován a očerňován, takže touže již po klidu, po druhé lhtě vzdor naléhání, aby úřad znovu přijal, se vzdal a na jeho místo zvolen John Adams. Washington vydal v měsíci září r. 1796 provolání k americkému lidu, v němž pohnutě s národem se loučil a vyzýval jej, aby hájil Unii, největší to ochránkyni svobod, národního života a blahobytu.

Abraham Lincoln.

"Narodil jsem se 12. února 1809 v okrese Hardin v Kentucky. Moji rodiče, oba narození ve Virginii, pocházeli z rodin, ničím nevynikajících, snad bych měl říci, z rodin druhého řádu . . . Můj otec vyrostl v pravém slova smyslu bez jakéhokoliv vzdělání. V mých osmi letech odstěhoval se z Kentucky do nynějšího okresu Spencer v Indianě. Byla to divoká krajina, kde v lesích žilo ještě mnoho medvědů a jiné divoké zvíře. Tam jsem vyrostl . . . Je přirozené, že když jsem dospěl, mnoho jsem toho nevěděl. Přece jsem se však jak-tak naučil číst, psát a počítat podle trojčlenky. To bylo však všechno. Od té doby jsem ve škole nebyl. Tepr malý pokrok, který moje vzdělání od té doby doznalo, učinil jsem čas od času pod nátlakem nutnosti. Byl jsem vychován pro farmářskou práci, již jsem konal až do dvaadvaceti let. Je-li žádoucí i popis mého zevnějšku, pak se může říci, že jsem šest stop a čtyři palce vysoký, vážím průměrně sto osmdesát liber, mám tmavou pleť, černé, hrubé vlasy a šedivé oči. Na žádná zvláštní znamení se nevzpomínám."

Toto je výňatek z autobiografických poznámek Abrahama Lincolna. Kdyby jeho ješitnost bývala větší, mohl se o sobě a o svých zkušenostech z mládí rozepsati daleko obšírněji. Lincoln narodil se v primitivní srubové chatě o jedné místnosti. Jeho rodný domek je dnes uchován jako národní svatyně v památeční budově, vystavěné v Hodgenville v Kentucky. V mladém Lincolnovi se brzy probudila čtenářská vášeň. Vypůjčoval si knihy, kde mohl. "Lincoln," píše jeden z jeho četných životopisců, "ztožňoval se v podivuhodném rozsahu s knihami, které četl. Byl bez školení a jeho čtení bylo jeho vzděláváním. Je vskutku ku podivu, co sebevzdělání dokáže pro vědčtího člověka. Nejlepším příkladem je

Lincoln, který se jedině sebevzděláním stal mužem jedinečné inteligence a pisatelem řádků, které slouží dnes za klasický příklad anglického písemnictví.

Přestěhování Lincolnovy rodiny z Indiany do Illinois učinilo na budoucího presidenta Spojených Států silný dojem. Lincoln se stal hraničářem. Plul dolů po řekách Ohio a Mississippi, a při návštěvě New Orleans přišel po prvé ve svém životě do styku s otroctvím. Co na tamnějším trhu s otroky spatřil, učinilo na něj tak nezahladitelný dojem, že se z něj stal věčný odpůrce otroctví.

Když roku 1832 vypukla válka proti Indiánům, vedeným náčelníkem Black Hawk, přihlásil se Lincoln za dobrovolníka a prodělal celou válku. Později byl obchodníkem, poštmistrem a občas i zeměměřičem. V sedmadvaceti letech se stal advokátem a následujícího roku zahájil advokátní praxi ve Springfield v Illinois. Všechna předcházející léta nezanedbával své sebevzdělání a četl hlavně nesčetné knihy, jednající o dějinách, národohospodářství a jiných otázkách.

Lincolnova politická kariéra započala jeho kandidaturou do zákonodárny státu Illinois. První pokus skončil porážkou, stejně jako druhý pokus roku 1858, kdy kandidoval do senátu Spojených Států proti Stephen A. Douglasovi. Z této druhé politické kampaně vyšel však už jako všeobecně uznávaný vůdce boje proti otroctví. V řadě debat s Douglasem, jedním z nejvýmluvnějších řečníků oněch dnů, dostalo se Lincolnovi příležitosti, aby objasnil svou vlastní filosofii o vládě a lidskosti. Douglas, tak jako četní jiní političtí vůdové, spatřoval v otroctví problém, který si má každý stát vyřešit podle svých zásad a přání; Lincoln napadal však otroctví jako hrůznou skvrnu na štítě americké civilizace a na systému americké vlády. Otroctví považoval za nesprávné morálně, nezdravé hospodářsky a tvrdil o něm, že se přiči všem zásadám, na nichž byla severoamerická republika založena.

Národní republikánská konvence navrhla v květnu 1860 Lincolnu do úřadu presidentského, do něhož byl následujícího podzimu opravdu zvolen. Pět týdnů po převzetí tohoto úřadu vypukla občanská válka. Za trvání bojů Severu proti Jihu vydal prezident Lincoln emancipační prohlášení, kterým se otroctví ve Spojených Státech jednou pro vždy rušilo.

Válka se protáhla na čtyři roky. Roku 1864 byl Lincoln po druhé zvolen za presidenta a to převážnou většinou hlasů. Ve svém druhém unauguračním proslovu načrtl

zhruba program reforem a mluvil o usmíření, jakmile bude jednota národa zajištěna. Konfedační armáda vzdala se počátkem dubna 1865 u Appomattox — občanská válka skončila. Unie zůstala neporušena, otroctví zaniklo. Nastal čas hojiti národní rány vládou, vedenou velkým lidumilem.

Radost národa z nastalého míru přeměnila se však brzy v hluboký smutek, když se Lincoln stal obětí atentátu, spáchaného v divadle 14. dubna téhož roku.

Nebylo třeba dlouhé doby, aby si americký národ uvědomil velikost své ztráty. Lincoln byl oplakáván jako přední státník a lidumil amerického národa.

Dnes oceňuje jeho význam celý svět. Britský životopisec Lincoln, Lord Charnwood, píše o něm, že "byl jedním z nejvýznačnějších státníků v posledních třech stoletích . . . Byl nepochopen a podceňován za svého života a ještě dnes je stěží řádně posouzen, neboť jeho místo je mezi velikány světa."

Vynikající anglický filosof Frederick Harrison nazývá ho "jediným neúhonným typem státníka od dnů Washingtona . . . Za něho byl vytvořen nejlepší model vlády, jaká kdy byla na světě . . ."

Roku 1864, v době, kdy Lincoln byl předmětem nescetných útoků, napsal o něm Carl Schurz, krátce před tím naturalisovaný německý přistěhovalec, následující: "Lincoln je personifikovaným národem . . . Jeho vláda je v historii světa v nejplnějším slova smyslu reprezentativní. Odvážím si učiniti proroctví, které snad bude v přítomnosti zníti poněkud divně. Za padesát let, a možná že mnohem dříve, bude Lincolnovo jméno zapsáno na čestném seznamu americké republiky hned vedle jména Washingtonova, a zůstane tam na věčné časy. Děti těch, kteří ho dnes tupí, budou mu zehnatí."

**BUY U. S. WAR BONDS
AND STAMPS!**

O VŠELIČEM — A TROCHU TAKÉ O NÁS.

Jos. Čermák.

UČME se také někdy z minulosti co konati, abychom věděli, čeho se vystřihati v budoucnosti. O tom přesvědčí se každý, kdo ve vzpomínkách svých zalétne do minulosti, která mu často připomene, jaký prospěch byl by vyplynul z toho, od čeho svůj zrak odvracel, čemu sluchu dopřátí se zdráhal, ba, co dokonce odsuzoval, směšným činil. Tím trpí zde dnes tělesná výchova, že rozhodující kruhy pokládaly ji za zbytečnou a čas jí věnovaný prohlašovaly za čas zmařený. Ani světová válka první, kdy ponejprv smutná skutečnost počala bušiti na dveře výchovných shromáždění a poukazovala na bědný tělesný stav mladého lidu nebyla s to dosíci toho, aby důležitému odboru tomu věnováno bylo místo, jaké mu právem náleží. Proto vše zůstalo nadále tak jak bylo před tím, kdežto nyní naši nepřátelé připravovali se pilně na odvetu a to nejen hromadnou výrobou potřeb válečných, ale též úsilivou tělesnou výchovou těch, kteří v nedaleké budoucnosti smrtonosnými nástroji vládnouti budou. Jedině Rusko ukázalo, že musí zaváděti výchovu všestrannou, co jest dnes i Němci žalostně uznáváno a ta krátká doba, kdy naši hoši byli nuceni věnovati se intensivním cvičením tělesným, ukázala, že naše pluky již od samých počátků dovedly klásti tuhý odpor a kdyby se bylo těžilo z minulosti, armáda americká byla by se stala nepřemožitelnou. Teprv nyní i zde chápáno jest, co dobra vykonáno býti mohlo za uplynulých dvacet roků, kdy náš mladý lid byl opět k válečné službě volán a ukázal se býti pro těžkou službu na polích válečných nezpůsobilým. Kojili jsme se po první válce nadějí, že nová válka tak záhy nebude, neboť, — jak se říkalo — nepřítel byl příliš vysílený, ale když nová válka vypukla a my obavou před budoucností byli jsme nuceni vysílati náš mladý lid do pole, počali jsme teprv doháněti, co jsme za poslední tak dlouhou dobu hříšně zanedbávali a nyní ve veřejných školách má býti věnováno nucené tělesné výchově pět hodin týdně, kdežto dříve někde postačiti jí musela hodina jedna. Doufám pevně, že tato změna zůstane trvalou. Jednou z hlavních příčin této nedbalosti také bylo, že obecný lid nebyl o účincích methodicky prováděných cvičení tělesných dosti poučován a spolíhal jedině na školy, kde ve většině případů pohlíženo bylo na tělesná cvičení vlažně, jinými slovy, že nebyla zaváděna jako nezbytná část výchovy vůbec,

ale byla spíše jen jaksi trpěna. A divíš se, čtenáři, jak je možno, aby vzdělané kruhy zůstávaly nevšimavými vůči tak nezbytným potřebám lidu? Nediv se, ani my nebyli jsme lepšími, i mezi námi byli lidé, zaujímající místa u redakčních stolků jako učitelové, vychovatelé lidu, kteří ve své "světoborné" pokrokovosti pro nás "zpátečníky", horlivé šířitele poznání důležitosti tělesné výchovy v našem lidu neměli jiného pojmenování, nežli jako "vynikající světla na poli kotrmelců".

* * *

Tak zvaná "novoroční předsevzeť" mají v lidu takovou vážnost, že slouží vždy veřejnému tisku jen za látku k posměšným poznámkám. My však měli bychom zkoušeti sami sebe, jak dovedeme podvoliti se námi tak vychvalované sebekázni. Proto shledá-li kdo ve svém "já" sklon k nepěknému návyku, který je v odporu s tím, co lidu vštěpovati chceme, rozhodni zvyku toho se zhostiti a pak sleduj přísně své počínání a sud': Zдали lsi jedním z těch, kteří sebekážeň nejen vychvalují, jiným doporuzují, ale dovedeš li také sám zachovávat. Mnohým by taková zkouška přinesla dobro pro další život — ovšem těm, kteří by si mohli s čistým svědomím říci, že v té zkoušce obstáli.

* * *

Tak i my byli jsme nuceni probíjeti se lhostejností obecného lidu, zjevným nepřátelstvím samozvaných "spasitelů lidstva", předstihujících se ve výrobě drsných "vtipů", jimiž čtenáře své s patrným uspokojením "ušlecht'ovali", a ještě nyní, nahlédneme-li do sloupců našeho Věstníku, nalezneme tam řady nepovšimnutých pokusů, jak práci naši zlepšit, zdokonalit, aby ti, kdo na zkušebních svých obchůzkách zastaví se v našich tělocvičných shledali, jak od nás mohou se mnohemu přiučiti, že z veřejných našich ukázek mohou si odnésti mnoho vzácných poznatků, tak aby naše snahy nabyly v rozhodujících kruzích pravé ocenění. Ale co platno je doporučovati nějaké zlepšení, jimiž lze výchovu naši zpestřit, přitažlivější učinit, když ponecháno jest vše na vůli jednotlivců, chtějí-li (nebo mohou-li) posláni svému více času a péče věnovati. Bylo kdysi v orgánu našem stěžováno, že v tělocvičných není pěstován český zpěv a proto bylo na těchto místech v zápětí doporučováno, aby při závodcích cvičení pořadová prováděna byla za doprovodu zpěvního. Každá jednota (nebo župa) měla zvoliti si některou národní píseň, jichž máme dosti, a vedoucí pak aby k ní sestavil svá ukázková pořadová. Tím mělo býti docíleno, aby písně u nás zdolmácněly, vedoucí osvojovali si obratnost

v sestavování cvičení pro zpěvní doprovod, závodění bylo zpestřeno a stalo se přitažlivějším i pro diváky. Nebudíž pohlíženo na připomenutí toto jako na výtku, neboť očekával jsem, že nesouhlas projeven bude, ale nesouhlas veřejně projevový byl by známkou, že se o navrhovaných změnách přemýšlí, neboť právě projevovým i nesouhlasem činnost se tříbí. Kdyby na příklad bylo namítáno, že všichni vedoucí nejsou tak vyškolenými, aby dovedli pro zpěvní doprovod tvořit a že závodění bylo by jim značně ztíženo, proč ne tedy závodění ve dvou oddílech, jedno s doprovodem zpěvním a druhé bez zpěvu? Při tom ale nezapomínejme, že mnohým schází jen sebedůvěra a seznají-li, že nějaké změně nutno se podvolit, budou překvapeni sami nad sebou, co jsou s to se zdarem vytvořit, vidí-li toho nutnost. Na námitku, že k závodům sletovým přihlíží jen nepatrný počet diváků, budiž vítězné družstvo oddílu zpěvního odměněno tím, že dáno bude na pořad mezi ostatní tvorby ukázkové v hlavní den Sletu. Jenom nepřipust' me, aby i v našich řadách narážela doporučovaná zlepšení na lhostejnost, nešvímavost, jakou trpěla tělesná výchova v širší veřejnosti americké.

POZDRAV K ŠIBŘINKÁM BRATŘÍM A SESTRÁM V CEDAR RAPIDS.

Čím bývaly sokolské šibřinky v staré vlasti?

Bývaly radostí sokolského mládí. Oslavou sokolské ideje. Malá města skrytá v údolích pod horami, velké jednoty v střediscích národního života, nevelké jednoty zapadlých vísek, všichni takřka rok co rok se chystali na lednové a únorové dny. Děvčátka připravovala šaty a kroje, muži přemýšleli, jak své letošní šibřinky pojmenují a jaký jim dají ráz a myšlenku.

Když potom přišel ten radostný den, zaplnila se sokolovna nebo vesnický sálek sokolským dorostem, jásotem a veselím a "muzika vyhrávala až do bílého rána."

Tak to chodívalo rok za rokem až do předjarních dnů roku 1939. Potom přišla smrt a germánská zběsilost. Sokol zdanlivě umřel a skoro se zdálo, že už se nikdy k životu neprobudí. Jen smutné vzpomínky v slzách a neumírající naděje šly sokolskými dušemi.

Bratři a sestry drahé! Víím, že nebude už dlouho trvat a přijde také náš den. Bude to den strašného německého pádu.

A naši doma počnou snad už za rok, za dva zase připravovat své první šibřinky v osvobozeném národě.

Vidím je všude po československé zemi.

Vidím svobodnou vlast a její svobodný sokolský lid. Zase se snese bílý leden či únor na naše luhy a kraje. Československá sokolská Amerika pomůže podle svých sil, naše jednoty v domovině se znovu probudí, aby počaly nový život.

A toho zimního dne, kdy se zase všichni sejdou pod domácím sokolským krovem, půjde veliká radost městy i vesnicemi. Zase budou naše děvčátka připravovat bílé šatečky a barvami hýřící kroje, zase budou bratři myslet na to, jaký ráz dají svým prvním šibřinkám po období šesti smutných let.

Jaký?

Šibřinky sokolského probuzení?

Snad. Asi.

Zaplní se sokolské stánky mladými i starými borci a sestrami. Prapory zavlaží se zdí a věncem ze zeleného chvůjí s pentlemi bílými, modrými a červenými. Světla zazáří do tmy a "Kde domov můj?" a "Nad tatrou sa blyská" ozve se jako modlitba diků.

Potom přijde první scéna. Němečtí lupiči v okovech přejdou před hněvyvýmá očima shromážděného lidu. A Adolf Hitler, provázen opovržením, půjde chlíple jevištěm jako germánský Kain, aby zmizel v propadlišti hněvu a hanby na věky. Naši mučedníci posunou své zlomené kroky jevištěm, provázeni slzami a vděkem jako apoštolové nového národního a sokolského jara, které brzy už počne nakukovat do československé země přes vrcholy našich hor.

A potom zazní kroky sokolské mládeže za zvuku písní. Promluví sokolský vůdce slova nadějí a vděku všem, kdož pomáhal národu i sokolstvu ze zajetí babylonského. Také vám, američtí bratři a sestry! Celá ves se shromáždí, celé město přispěchá, aby pozdravilo sokolské znovuzrození a přisahal slavně, že opět zdvihne svou velkou ideu k slávě "až na nejvyšší metu".

A nade vším tím obrazem s vysokého sokolského nebe bude se dolů na svůj lid dívat starý bílý Sokol, Tomáš Masaryk, aby splnil slova, která pronesl kdysi, když odcházel do lánského ústraní po dnech věrného úsilí: "Budu se na vás dívat."

Nakonec zazní hudby a nový zpěv: "Hoj, vzhůru, pestrý Sokole!" Ta píseň se rozletí rozsvícenými sokolskými sály, mládež zahájí svůj rej a "muzika bude hrát až do bílého rána."

Cedar rapidští stáli vždycky věrně se svým národem. V radosti i v bolu, v utrpení i v nadějích.

Nechť vaše šibřinky letos, sestry a bratři, jsou předzvěstí té radosti, která jednoho a ne již dalekého dne zaburácí naši starou vlasti, až její osvobozený lid pozdraví

znovu svou národní i lidskou svobodu.

Sestry a bratři, plný zdar!

Váš Karel M. Prchal.

ÚSPĚCH SOKOLSKÉ SVĚPOMOCNÉ AKCE.

Bazar ve prospěch historické budovy Sokola Amerického v Chicagu setkal se s plným pozorováním naší veřejnosti a s naprostým zdarem.

(Z polotýdeníku Svornosti, 3. února 1944.)

Minulého měsíce ve dnech od 19. do 23. ledna byla v Chicagu provedena akce, která jest důkazem, že naše krajská veřejnost v této zemi není lhostejná k budoucnosti naší větve v této naší nové vlasti.

Historická naše budova v chicažské české Plzni, bývalá ČSPS., nyní majetek Sokola Amerického (v č. 1126-30 záp. 18. ulice), byla následkem nynějších válečných poměrů v nebezpečí, že bude pro Sokol a naši veřejnost ztracena. Výbor jmenované sokolské jednoty zesílený předními našimi národními, sokolskými a spolkovými pracovníky učinil pokus o udržení této budovy, která byla kolébkou našeho národního života a sídlem četných spolků. A pokus ten se zdařil, možno říci nad očekávání. V čele tohoto výboru byli: Karel M. Prchal, starosta AOS., předseda; Frank Škubník, starosta Sokola Amerického, místopředseda; Emilie Welclová, jednatelka, a Anthony Kužel, pokladník, Marie Hanke, zapisovatelka.

Bylo usneseno uspořádati ve prospěch zmíněné historické budovy Bazar ve dnech od 19. do 23. ledna, na němž by bylo rozdáno mezi držitele 25 centových "bonděnek" válečných bondů v celkové hodnotě 11,000. — Žádosti o pomoc byly vyslány bazarovým výborem na naše přední krajany, bratrské, jakož i na jiné naše spolky a organizace. Apel tento setkal se všude s příznivou odezvou, a první naší organizací, která povolila dar \$100, byla podpůrná jednota ČSA., a po ní následoval Velkořád ČSA. státu Illinois, který přispěl částkou \$50. Hlavní úřadovna Západní Česko-Bratrské Jednoty přispěla rovněž a vyzvala všechny řády v chicažské oblasti, aby Bazar Sokola Amerického dle své možnosti podpořily. Rovněž tak naše dámské organizace nezůstaly pozadu, a také sokolské jednoty jak v oblasti Chicaga, tak i v jiných městech a státech poslaly své příspěvky. Pokud se týče jednotlivců a krajských firem, byla by to velmi dlouhá řada, kdyby se zde měli všichni jmenovat. Celkově lze říci, že ohlas apelu výboru pro záchranu historické budovy Sokola Amerického, byl spontánní a výsledek dle toho skvělý.

Po všech pět dnů Bazaru byla velká návštěva, a ta nasvědčovala, že náš lid neztratil dosud zájem a pochopení pro věci, které se nás všech dotýkají. Zvláště potěšitelný byl zájem z jiných našich krajských středisk, ze St. Paul a Minneapolis v Minnesotě, ze St. Louisu, Mo., a odjinud.

V rámci Bazaru bylo v neděli dne 23. ledna sehráno divadelní představení, hra Bordynkáři, jejíž děj vzat jest z let devadesátých ze života chicažské Plzně. Hru tuto dle stejnojmenné novely Škaloudovy napsal zesnulý již redaktor R. J. Pšenka. "Bordynkáři" byli při vyprodaném domě sehraáni za režie Jiřího Siebena našimi předními chicažskými umělci.

Mimo to byla uspořádána v jedné síni Sokola Amerického zajímavá výstavka sokolských památek a ukázek čs. lidového umění, již měl na starosti br. J. V. Welcl. Těšila se velkému zájmu četných návštěvníků.

Posledního dne Bazaru byly rozdány držitelům "bonděnek" válečné bondy, z nichž jeden připadl do Des Plaines, Ill., a jeden do St. Louis, Mo. Osm zůstalo v Chicagu a okolí.

Celkový výtěžek bazaru ve prospěch budovy Sokola Amerického byl velmi dobrý a bude dle dosavadních zpráv přesahovati částku čtyř tisíc dolarů.

Na bazarovém výboru mimo výše jmenované činovníky byla řada národních a sokolských pracovníků chicagských a předměstských jednot.

AMERICKÝ ČERVENÝ KRÍŽ VE VELKÉ BRITANII.

Napsal čs. sergeant v R.A.F.

Klaním se výsledkům práce Amerického Červeného kříže.

Včera večer jsem byl pozván do klubu Amerického Červeného kříže v S. Byl jsem překvapen — skutečně, opravdově udiven. Myslím, že vy, mí čtenáři, byste byli stejně udiveni, kdybyste se byli zúčastnili naší malé "party". Pokusím se vám to popsat jak nejlépe budu moci.

S. jest velmi staré anglické město. Jsou tam dlouhé, úzké ulice, krásné závoďiště, kde se čas od času konají dostihy, a velmi proslulý starý kostel.

Místní odbočka Amerického Červeného kříže zaujímá nápadné místo ve městě S. Je to veliký moderní dům; na průčelí má působivý znak — veliký červený kříž.

Šli jsme nahoru. Krásná, prostorná místnost, a na jedné straně velmi slibně vyhlížející "help yourself counter".

Večeře sestávala z polévky, kuřete, tři rozličných druhů zeleniny, švestek se šlehačkou a kávy — vše za 1 shilling (20 centů). Po večeři jsme kouřili znamenité americké cigarety (k dostání zdarma), popíjíce výtečnou americkou kávu.

Jeden z mých přátel pocházel z Chivaga a druhý z New Orleans. Za nedlouho jsme se sprátelili. Oba se velmi zajímali o mou otčinu — Československo — neboť oba z nich poznali mnohé z vás, moji američtí krajané, a mají mezi vámi četné přátele.

Právě když jsem tam byl, tak se v klubu pořádal velký tanec. Měl jsem proto dobrou příležitost pozorovati — a obdivovati — tyto rázné, ramenaté hochy — jeden jak druhý pevně rozhodnut vypořádati se co nejrychleji s Němci i Japončiky — a mezitím, ve volném čase, bavící se v tomto opravdu nadmíru příjemném prostředí.

Kdybych vám měl vylíčiti všechno to, co Americký Červený kříž koná, aby zpříjemnil život vojákům Spojených Států, naplnilo by to mnoho stránek tohoto časopisu, a beztak bych ještě asi hodně vynechal. Viděl jsem kadeřnický salon, krejčovskou dílnu, místnost, kde si lze dáti vyleštiti boty, obchod, kde byly všemožné věci, které voják může potřebovat. Viděl jsem krásné, slunné místnosti s radiovými přijímači, gramofony a stovkami knih. Zahráli jsme si ping-pong na závodním stole, a kdyby bylo bývalo světlo, mohli jsme si zahrátí croquet nebo tenis v zahrádě klubu. Moji přátelé mně též ukázali mnoho všelijakých hudebních nástrojů, tabuli s "What's on in Town today", velikou knihu — říkali jí, tuším, State register — kde se podepíšete, a hned se podíváte, zda v klubu snad též nebydlí někdo z vašeho státu v U.S.A.

Kdybyste chtěl jít do divadla, dostal byste volný lístek do téměř kteréhokoli divadla ve městě; kdybyste chtěl nakoupiti dárky pro své přátele ve Spojených Státech, a nevěděl, jak na to, stačilo by říci pár slov a hezká, příjemná Američanka by šla s vámi a pomohla vám vybrati něco opravdu pěkného. Kdybyste si chtěl zahrátí tenis nebo baseball, vyjet si někam na koni, najít si anglické přátele, kteří by vás pozvali do vašich domovů, zúčastniti se večer nějaké veselé "party" — stačilo by říci si o tu u "reception counter"; a to ještě není ani zdaleka všechno. A kdyby snad nemilosrdný Osud si s vámi nějak zahrál, a vy se ocitl v tom, čemu moji američtí přátelé říkají tak výstižně "jam", mohl byste se spolehnouti, že Field Service Directors vám určitě pomohou co nejlépe.

Jistě, že tyto kluby vděčí svůj veliký úspěch právě těm neúnavným a vždy pří-

jemným a úslužným Američankám. Když jsem se zeptal jedné zvláště přívětivé dívky, když měla právě na okamžik čas, jak to dělá, že je vždy taková milá ke každému, s nímž se setká, odpověděla mi: "Víte, doma nás vždy učili, abychom pro tyto mládence udělaly vše, co je v našich silách. Mnozí z nich nebyli již dlouho na dovolené — a Bůh ví, snad za chvíli budou bojovat v Itálii, ve Francii, nebo lézat nad Německem. Udělala bych pro ně nevím co."

Ano, přátelé, o tyto hochy je dobře postaráno. Nemusí zaplatit šilling, potřebují-li si "lease and lend" vidličku a nůž na deset minut. Za šálek kávy se nevyžaduje zpívání nábožných písní.

Klaním se výsledkům práce Amerického Červeného Kříže. A nejsem sám, neboť se mnou děkují Americkému Červenému kříži všichni poddůstojníci a vojíní branných sil Spojených Států. Ještě nikdy, v celých dějinách lidstva, se nenašel národ, který by byl dokázal něco, co by se dalo srovnati s touto péčí o vojáky země. Americký Červený kříž vykonal práci, jež je nesmírná a ohromující; myslím, že si zaslouží naši všemožné podpory.

P. S. Vzhledem k tomu, že jeho rodiče jsou stále ještě na území obsazeném nepřitelem, pisatel lituje, že tento článek musí zůstat anonyrní.

POZDRAV Z AFRIKY.

Br. Karel Prchal,
starosta AOS.,
Chicago.

Milý bratře,

U příležitosti blížících se svátků, dovoluji si popřáti Tobě i bratřím v Americe jak jménem svým, tak i naší nairobské jednoty sokolské, št'astných svátků Vánočních i Nového roku.

Vedle jednoty nairobské, založené na Tvou výzvu, funguje i jednota zde ve Gwelu, která má 15 cvičících členů. Jsem zde právě na návštěvě s několika přáteli z Keni a mohl jsem se zúčastniti několika cvičení pod vedením jednoho ze zdejších bratří, dlouholetého sokolského cvičitele u nás doma.

Rady našich aktivních členů jsou ovšem značně prořídle odchodem našich chlapců na vojnu. Slouží v armádě československé nebo britské. Zbyli jen ti, kteří konají práci ve zdejších průmyslu, pracujícím pro vojenské účele. Všichni doufáme, že příští rok již přinese konec této války a tím i svobodu naší republiky a jejímu těžce zkoušenému lidu.

Všichni sledujeme skvělý boj americké

armády a jsme hrdí na Američany československého původu, kteří v ní hrají tak vynikající úlohu.

Doufám, že Tě tento dopis zastihne při plném zdraví, zůstávám se sokolským pozdravem zcela oddaný — J. Novosad.

VZPOMÍNKY NA MLÁDÍ SOKOLSKÉ.

Jako student trávil jsem prázdniny buďto v Kuksu u Krkonoš u staré tetičky, aneb v Radnicích, rodném to místě mého otce, kde sídlila spousta strýců, tetiček, bratranců a sestřenic a celá řada příbuzenstva, u něhož bylo mou povinností konati milé i nemilé návštěvy, aby předešlo se zbytečné žárlivosti, že dlím jen u dobře si stojícího strýce a že za ty chudší se stydím. Tito mne také titulovali "panské pražátko" a moje nepatrná osoba byla mnohdy příčinou nemilých svárů v celém tom četném příbuzenstvu.

Abych uniknul "dojemné lásce" všech těch strýčků a tetiček, hlavně pak umoučeným bratrancům, přesídlil jsem obyčejně ku staré tetě na Březině a odtamtud jsem chodil buď do Sokola v Rokycanech, aneb v Radnicích. Do obou jednot bylo ze Březiny dobrým pochodem asi půldruhé hodiny cesty, což tenkrát bylo pro mne maličkostí, ježto jsem byl chůzi zvyklý již jako student, kdy ze Žižkova do Prahy na gymnasium půl hodiny vzdáleně chodil jsem čtyřikrát denně (ráno, v poledne domů k obědu, zpět do školy a v pět hodin domů) a to v každém počasí, neboť tenkrát nebyly ještě tramvaje.

Nejraději jsem chodil cvičit do Rokycan, kde pravidelně se cvičilo pod náčelníkem br. Jelenem, jenž byl upřímným druhem a dobrým vedoucím (jako snad všichni z "jelenů" rodiny). Na jednu příhodu si vzpomínám. Bylo to roku 1886, kdy šel jsem k třetímu odvodu v Rokycanech a nebyl jsem odveden. Radost z toho zapíjel jsem s br. Jelenem v hotelu u Pince, nemaje tušení, že budu volán k dodatečnému odvodu čtvrté třídy (bratnci z roku 1866) a že budu odveden.

Pili jsme plzeňské (tenkrát byl půllitr za 8 krejcarů) a při tom dobrém moku obraceli jsme celý svět na ruby a mocnářství rakouské i s Frantou Josefem posílali do horoucích pekel. Bylo již asi dvě hodiny, když jsem zavolal p. Pince a prohlásil resolutně, že půjdu spát a je-li můj pokoj připraven. Ale br. Jelen nepřipustil k tomu, pravě, že musím jít s ním domů a že po společné besedě budeme společně sdílet též bratrské lože. Marné bylo odmítání a tak vydali jsme se na cestu k jeho domo-

vu. Bylo to v březnu a venku zuřila pravá sněhová metelice. Bratr Jelen bydlel na Záměstí, kde se starou matkou obýval starý barák z vepřovic.

Celí promrzlí byli jsme po dlouhém klepání uvitání rozespalou matkou Jelenovou, která po mém se představení vyčítala synovi, že si vede hosta v takovém nečase do ubohého pohodlí. Nu, jakáž pomoc. Ufěhli jsme s bratrem do jedné postele, já u zdi a on na kraji. Po plzeňském jsme oba brzo usnuli. Spal jsem asi tak dvě hodiny, když mne hrozný tlak probudil — ležel jsem přimáčknut na ledovou kůrou potaženou zed' z vepřovic (t. j. z hlíny a slámy) a celá záda měl jsem promrzlá. Bylo po spaní a já obléknuv se, bez rozloučení spěchal jsem do hotelu, kde vzor časným hodinám dostalo se mi od ochotného p. Pince nejen noclehu, ale i černé kávy s rumem pro zahrátí.

S dopoledním vlakem ujížděl jsem do Prahy a moje první cesta byla na Žižkov ku starostovi jednoty Dr. Zelenkovi, jenž důkladně mne prohlédnuv a oklepav, dal mi nějaké pilulky a radu, abych vzdor snad bolestem v kostech pilně cvičil až do potu, pak se dobře zabalil a jít domů do postele. Za 14 dní cítil jsem úlevu a za měsíc rheumatismus mne laskavě opustil. Potom, že cvičení a to pravidelné není nejlepším lékem? Na mně se to osvědčilo a proto vždy jsem každému doporučoval.

V roce 1889, dy jsem na výstavě Krasoumné Jednoty v Rudolfině prodal výhodně první svůj velký obraz "Mikulášský trh na Staroměstském náměstí v Praze", zajel jsem do rodiště mého otce a všech předků i zadků, do Radnic, kde tamní jednota chystala se oslavit 20leté své trvání a já tam měl malovat oltářní obraz sv. Václava, k čemuž však vzdor protekce patronátu nedošlo, ježto konsistoř sama měla svého oblíbence, p. Heřmana, který maloval všechny svaté dle šablony, jak si páni kanovníci přáli. Já jsem svým náčrtem "Zavraždění sv. Václava" byl příliš moderní . . .

Když jsem přijel do Radnic, navštívil jsem star. br. Hereina a jeho syna náčelníka Sokola a vyzvídal jsem, jak chtějí oslavit své 20leté výročí.

Bylo mi řečeno, že uspořádají večerní průvod s lampiony a na "Babkovně" velký bál. "A co cvičení?" ptám se. To že není možno. Náradí se váli pod kůlnou na Babkovně a cvičenci že žádni už dávno do cvičení nechodí. Dobrá! Bez cvičení oslava nebyla by Sokola důstojnou, pravím já, dejte mi adresy bývalých cvičenců a já se o ostatní postarám! A tak se taky stalo! Obešel jsem všechny baráky a během 14 dnů měl jsem zajištěno 36 bratrů a dosti

již starších, kteří kdysi cvičivali a s těmi jsem začal nacvičovat jednoduchá, ale dosti efektní prostná. Mimo toho ve vůkolu shledal jsem 6 bratrů studentů, dlících zde na prázdninách, a ti byli dobrými cvičenci, z kterých sestavil jsem cvičitelský sbor.

Cvičili jsme téměř každého večera v zahradě "u Českého lva", kam jsme z Babkovny převezli též nářadí. Se starými cvičenci šlo to pomalu, ale přec při dobré vůli a všeobecném zájmu dalo se očekávat i slibných výsledků. Byla to pro všechny novinka, hlavně pak po cvičení ty besedy při dobrém moku plzeňském . . .

Zel, že při jedné takové besedě dali se někteří do karbanu hazardního o peníze a přinutili taky mne, abych si přisadil na "vočko" a já, nechťeje kazit jim svou zaujatostí náladu, jsem si přisadil a prohrál. To mne donutilo k dalšímu hraní, abych dostal svoje zpět, ale bohužel, já měl vždy v kartách smůlu v pravdě ne sic ševcovskou, ale přísloupečnou a tak se stalo, že jsem prohrál slušnou částku peněz.

Teprve později jsem se dozvěděl od jednoho bratra, že jsem se stal obětí fixlování (s dvojmým dekem) a proto at' jsem měl kartu jakkoli dobrou a já hoptul, vždy měl bankéř bud' stejnou výši, aneb ještě lepší. A to bylo mezi bratry! Pak prý Slovan (aneb Sokol) všude bratry má!

Mrzelo mne to sice, ale nechťeje zbytečným vyšetřováním rozbít kádr cvičenců, pomlčel jsem raději o tom.

Přiblížil se slavnostní den a před ním v pátek večer byla zkouška s hudbou — šlo to vše k úplně spokojenosti a po rozchodu probírali jsme s cvičitelským sborem volné sestavy na hrazdě. Bylo již k půlnoci, když já poslední výkon jsem končil vysokým podmetem a doskočil nešťastnou náhodou, minuv písek (místo zíněny), do velké trávy, kde mi noha uklouzla a já si podvrtnul nohu v kotníku. Bylo po cvičení. Bratři vzali mne pod pažím a dovedli mne do lékárny k bratru Alicarovi, který dal mi na nohu led a kolárskou vodu, zafačoval a poručil ledové obklady střídát a klidně ležet. Bratři odnesli mne zpět do hostince a tam v útulném pokoji a za obsluhy čiperné Toničky trávil jsem celou noc až do rána, kdy se dostavil žádoucí spánek.

Když jsem se probudil, seděli u mého lože br. náčelník Herein a členové cvičitelského sboru, tázajíce se, co bude s veřejným cvičením a kdo ho povede. "Ovšem, že já!" pravím. Vezmu si nějaké bačkory na nohy a pořádnou sukovku!" A taky se tak stalo, jenom průvod ponechán byl k uspořádání župnímu náčelníku br. Vrat. Portovi, který přijel s Plzeňskou jednotou

a ze Škvrňan. Když mne spatřil o veřejném cvičení odpoledne o holi a v bačkore, sprásknuv ruce nad hlavou, zvolal: "Járko, ty máš věčnou smůlu a přece konáš divy. Kde jsi, prosím tě, vydupal v této prohlíže jednotě tolik cvičenců i s cvičitelským sborem?" Když jsem mu vše věrně vylíčil, stiskl mi bratrsky ruku a upřímně mě políbil. Netušil chudák, dobrák, že já budu jeho hrobařem.

Veřejné cvičení dopadlo k úplně spokojenosti, jak účinných, tak i diváků a já stal jsem se předmětem nejen soustrasti, ale i chvály za to, co jsem v poměrně dosti krátké době v Radnicích se zamrzlou jednotou vykonal.

Toho večera nespal jsem sice na vtvřínech, ale v měkkých peřinách a snil jsem o bohatém a radostném životě v Sokole, kde vzdor nahodilým a nepředvídaným nehodám naleznu klidný přístav pro mou duši a kde v poctivé a nenáročném práci na poli sokolském zřel jsem jediný životní úkol každého upřímného Čecha pro blaho a prospěch nejen svůj osobní, ale i celého národa českého. Vzpomínky na sokolské mládí, na celý ten život a práci v Sokole tak mocně zapustily kořeny v duši mou, že, ač tělo mé již není schopno působiti na poli sokolském tak, jak bych si přál, přece duše má cítí stále ten hřejivý pocit sokolského snažení, jež připoutává mne pevně k rodině sokolské, k bratrskému táboru všech těch věrných duší, jež se mnou byli pracovali, se mnou za očistou myšlenky sokolské bojovali a se mnou nad dosaženými výsledky se radovali.

A vědomí, že patří k ústrojí, jež tolik dobrého již vykonalo, jež však ještě více vykonati chce a musí, má-li dospět vytečného cíle, to připoutává mne k němu navždy!

Jest jedno místo v světě širém,
kde pro mou duši teplý kout,
kam zmítána životním vírem,
jak v klidný přístav může vplout!

A ptáte se, kde místo jesti
at' v plesu nebo v zápole —
kde našel jsem to pravé štěstí?
Tot' místo v čackém Sokole!

* * *

Uveřejňujeme dopis br. Zdráhala a Fekla jako odezvu na náš článek "Vzpomínky na mládí sokolské".

Milý bratře!

Se zájmem jsem přečetl Tvé vzpomínky na mládí sokolské a sice proto, že jsem byl členem Sokola v Žižkově a zároveň občanem té žižkovské republiky, neb jsem bydlel v ulici Rokycanově. Bylo to tedy

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

Cvičme! Cvičme všichni!

Ano, cvičme všichni, pokud je to možné. Doba válečná je těžkou zkouškou vytrvalosti pro sokolské jednoty. Obstojíme a vydržíme v činnosti tělocvičné, než se bratři a sestry vrátí z války? Přečkáme válku při činnosti tělocvičné, než hospodářské a vlastně pracovní poměry dovolí opět pravidelnou návštěvu cvičení? Při dobré vůli a trochu vypnutím sil — ano!

Zprávy z jednot nejsou příznivé tělocvičné činnosti. Příčiny jsou velmi dobře známe. Válečné poměry, odchod bratří do armády, zaměstnanost ve válečném průmyslu, práce v různých složkách národní obrany a v II. odboji a hlavně naprostý nedostatek schopného cvičitelstva, je na závalu normálnímu postupu ve výchově sokolské v tělocvičnách.

Nesmíme však skládat ruce v klín a čekat, až bude po válce. Zůstalo nás dosti, abychom udrželi činnost, než se naši chlapci vrátí a nastanou lepší časy. Tedy dvě

věci: trochu dobré vůle — tu jistě každý bratr a sestra má. To je tedy jisté. Za druhé: ještě více zvýšit práci — vypnout výše sokolskou sílu. To je potřebné. Najdeme si každý chvílku, kterou věnujeme Sokolu, hlavně tělocvičné. Jdě to — je-li dobrá vůle — a tu máme. Tak do toho! Cvičme! Cvičme všichni!

Ziskejme mládež, zvyšme počet dorostu, každou sestru přesvědčme o významu tělocviku, aby pravidelně cvičila a hled' me staršími junáky nahradit mladé borce.

Především však postarejme se o vedoucí. Necht' ti starší a staří cvičitelové opět nastoupí k účelné a významné službě sokolských vychovatelů a pak, necht' všechny jednoty pamatují na výchovu mladých vedoucích, vysláním dorostu do cvičitelských škol.

Tak zajistíme budoucnost Sokolstva v Americe! Nazdar!
J. J.

Od náčelníka AOS.

UPOZORNĚNÍ

vedoucím žen a dorostenek župy Střední AOS.

Vedoucím rozeslán byl otisk cvičení společných pro slet župy. Upozorňujeme, že pro nácvik je směrodatný popis, uveřejněný v tomto čísle T. H., kde jsou nepatrné změny. Nacvičujte dle tohoto popisu!

Hudební doprovod bude rozeslán vedoucím župním vedením.

Oprava. Cvičení žákyň I. třídy pro slet župy Střední: Oddíl II. — Takt IX. až XII. správně zní:

IX. — XII. na první dobu podají si pravé ruce ve výši ramen, levá v bok, hled do očí a čtyřmi měnnými kroky, začíná levá, zátočka vpravo, po dokončení zátočky čelem zevnitř, vedle sebe (počítej' raz, a, dva, a, raz, a, dva, — dvakrát!) Měnné kroky při zatáčce jsou co nejkratší.

Žákyň I. třídy. Oddíl III. Takt XXV.: vzpřim — vztyk do stoje zánožného levou — atd.

Zkoušky zdatnosti AOS. 1944. Všem jednotám na adresy náčelníků, náčelnic neb jednatelů (kde není určitá adr. náčelníka) zaslán byl rozsah zkoušek, vzorce tabulek i přesné pokyny.

Náčelnictvo AOS. pevně věří, že letos všichni vedoucí skuteční zkoušky zdatnosti.

O potřebný počet tabulek pro vyplnění záznamů o výkonech napište si náčelníku AOS.

* * *

Adresář vedoucích jednot není stále správný a úplný. V adresáři nacházíme jména bratří náčelníků, o kterých určitě víme, že jsou dávno v armádě. Prosím snažně, opravte adresář a změny laskavě ihned ohlašte náčelnictvu své župy a náčelníku AOS.

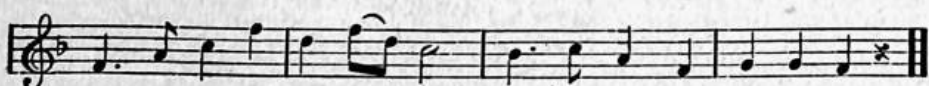
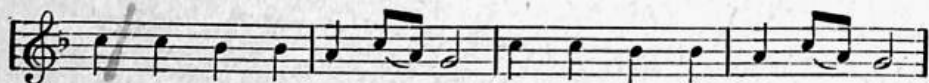
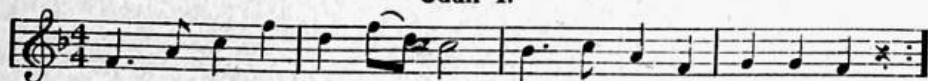
* * *

Proslovy. Nezapomínejte na příležitostné proslovy v tělocvičné. Měsíc únor má významné dny: Lincoln — Washington — založení Sokolstva. Mluvte americky nebo česky.

Doprovod ku cvičení žákyň I. a II. třídy župy Střední.

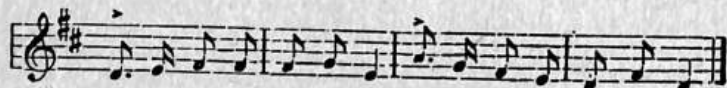
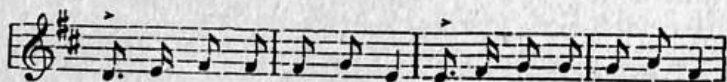
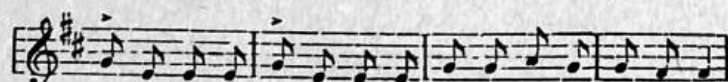
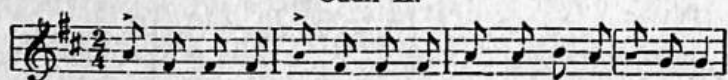
Uveřejňujeme písně, na které cvičí žákyně I. a II. župy Střední AOS. Předehru a mezihry upravil kapelník.

Oddíl I.

Opakuje se ještě jednou.

Oddíl II.

Opakuje se ještě jednou.

JOSEF REGNER:

Cvičení s tyčí větších žáků k veřejnému cvičení župy Střední AOS. 1944.

Cvičí se s tyčí 36 inchů dlouhé, černě natřené, které byly používány při cvičení mužů 1938 při župním veřejném cvičení a zájezdu na slet Slováků 1938, v Detroit, Mich. Žáci cvičí v trojicích.

Hudební doprovod: Prostoná žáků VII. sletu od Karla Pospíšila.

Základní postavení: Stoj spatný, tyč dole, vpředu, nadčamatem.

I. ODDÍL.

- I. 1. Stoj předkročný levou, tyč na prsa rovně
2. tyč před prsa rovně
3. tyč na prsa rovně
- II. 1. tyč nad hlavu rovně
2. tyč na prsa rovně
3. tyč nad hlavu rovně
- III. 1. tyč na prsa rovně

Oddíl III.

Opakuje se ještě jednou.

2. tyč před prsa rovně
3. tyč na prsa rovně
- IV. 1. přisunem levé stoj spatný, tyč dole rovně
2. — 3. —
- V. — VIII. opakujeme, ale pravou
- IX. 1. dřep, tyč na prsa rovně
2. tyč před prsa rovně
3. tyč na prsa rovně
- X. 1. vztyk, tyč nad hlavu rovně
2. tyč na prsa rovně
3. tyč nad hlavu rovně
- XI. — XII. opakujeme IX. — X.
- XIII. 1. přednožit levou, tyč na prsa rovně
2. zanožit levou, tyč před prsa rovně
3. přinožit levou, tyč dole rovně
- XIV. opačně XIII.
- XV. — XVI. opakujeme XIII. — XIV.
- XVII. 1. výpad levou vpřed, tyč na prsa rovně
2. tyč před prsa rovně
3. tyč na prsa rovně
- XVIII. 1. předklon, tyč před prsa rovně
2. tyč na prsa rovně
3. tyč před prsa rovně
- XIX. 1. vzpřim, tyč na prsa rovně
2. tyč před prsa rovně
3. tyč na prsa rovně
- XX. 1. vztyk a přisunem levé stoj spatný, tyč dole rovně
2. — 3. —
- XXI. — XXIV. opačně XVII. — XX.
XXV. — XXXII. opakujeme XVII. — XXIV.

II. ODDÍL.

- I. 1. Stoj úkročný levou, tyč k levému ramenu rovně, levá stranou
2. tyč šikmo na levé straně, levá ruka v upažení, pravá vzpaží
3. —
- II. 1. tyč rovně k levému ramenu, levá stranou
2. tyč kolmo k levému ramenu, levá vzhůru
3. —
- III. 1. tyč rovně k levému ramenu, levá stranou
2. tyč kolmo k levému ramenu, levá vzhůru
3. tyč rovně k levému ramenu, levá stranou
- IV. 1. přisunem levé stoj spatný, tyč dole rovně
2. — 3. —
- V. — VIII. opačně I. — IV.
- IX. 1. výpad levou stranou, tyč na prsa rovně
2. — 3. —

Dorostenky T. J. Sokol Fiegner, Long Island, N. Y., získaly odznak zdatnosti AOS. 1943.
L. Venec; E. Koch; A. Segota; A. Bartunek; E. Konrád. Schází L. Hulková.

<p>X. 1. úklon vlevo, tyč nad hlavu rovně
2. — 3. —</p> <p>XI. 1. vzpřím, tyč na prsa rovně
2. — 3. —</p> <p>XII. 1. vztyk a přisunem levé stoj spatný, tyč dole rovně
2. — 3. —</p> <p>XIII. — XVI. opačně IX. — XII.</p> <p>XVII. — XXXII. opakujeme I. — XVI.</p> <p style="text-align: center;">III. ODDÍL.</p> <p>Cvičí LEVÝ — PRAVÝ opačně.</p> <p>I. 1. Výpad levou stranou, tyč nad hlavu rovně
2. — 3. —</p> <p>II. 1. úklon vlevo, tyč za hlavu rovně
2. — 3. —</p> | <p>III. 1. vzpřím a vztyk levou, tyč nad hlavu rovně
2. — 3. —</p> <p>IV. 1. půlobrat vlevo na patách, tyč na prsa rovně
2. — 3. —</p> <p>V. 1. předklon, tyč před prsa rovně
2. — 3. —</p> <p>VI. 1. vzpřím, tyč na prsa rovně
2. — 3. —</p> <p>VII. 1. půlobrat vpravo na patách, tyč nad hlavu rovně
2. — 3. —</p> <p>VIII. 1. přisunem levé stoj spatný, tyč dole rovně
2. — 33. —</p> |
|--|--|

Dorostenky Sokolic Chicago získaly emblem zdatnosti AOS., 1943. — První řada: Eleanor Vastník, Lillian Kvasnička. — Druhá řada: Dolores Hovorka, Laverne Schlehofer, Dorothy Komarovich, Rose Večera. — Třetí řada: Frieda Pardubský, Mildred Beníšek, Lillian Kutzendorfer, Lillian Florian, Mildred Hlubocký. Schází Mildred Darač.

IX. — XVI. opačně I. — VIII.
XVII. — XXXII. opakuje se I. — XVI.

Cvičí STŘEDNÍ.

- I. 1. Výpad levou vpřed, tyč na prsa rovně
2. — 3. —
- II. 1. předklon, tyč před prsa rovně
2. — 3. —
- III. 1. vzpřím, tyč nad hlavu rovně
2. — 3. —
- IV. 1. vztyk a přisunem levé stoj spatný, tyč dole rovně
2. — 3. —
- V. 1. výskokem stoj rozkročný, tyč nad hlavu rovně
2. — 3. —
- VI. 1. předklon, tyč za hlavu rovně
2. — 3. —
- VII. 1. vzpřím, tyč nad hlavu rovně
2. — 3. —

VIII. 1. výskokem stoj spatný, tyč dole rovně
2. — 3. —

IX. — XII. opačně I. — IV.
XIII. — XVI. opakuje se V. — VIII.
XVII. — XXXII. opakuje se I. — XVI.

IV. ODDÍL.

- I. 1. Přednožit levou, tyč před prsa rovně
2. zanožit levou, tyč nad hlavu rovně
3. přinožit levou, tyč dolů rovně
- II. opačně I.
- III. 1. stoj únožný levou, tyč na prsa rovně
2. unožit levou, tyč nad hlavu rovně
3. přinožit levou, tyč dolů rovně
- IV. opačně III.
- V. 1. výpad levou vzad, tyč nad hlavu rovně

2. — 3. —
- VI. 1. záklon, tyč za hlavu rovně
2. — 3. —
- VII. 1. vzpřím, tyč nad hlavu rovně
2. — 3. —
- VIII. 1. vztyk a přísunem levé stoj spatný, tyč dolů rovně
2. — 3. —
- IX. 1. stoj úkročný levou, tyč nad hlavu rovně
2. — 3. —
- X. 1. mírný předklon, tyč před prsa rovně (držíme obouruč na jednom konci, pravá před levou, volný konec tyče dotýká se země)
2. — 3. —
- XI. 1. podřep únožmo levou (úhyb pravou), tyč rovně nad pravým ramenem volným koncem vzad
2. — 3. —
- XII. 1. půlobrat vlevo na patách do podřepu zánožmo pravou (předhyb levou), prudkým máchnutím tyče vodorovným obloukem vlevo do polohy tyč před prsa rovně povš, volným koncem vpřed
2. — 3. —
- XIII. 1. vztyk levou a půlobratem vlevo stoj úkročný pravou, tyč nad hlavu rovně (držíme tyč obouruč na koncích)
2. — 3. —
- XIV. 1. předklon, tyč před prsa rovně
2. — 3. —
- XV. 1. vzpřím, tyč nad hlavu rovně
2. — 3. —
- XVI. 1. přísunem pravé stoj spatný, tyč dolů rovně
2. — 3. —
- XVII. — XXXII. opakujeme I. — XVI., ale v takttech XX. — XXIV. výpad pravou vzad.

Cvičení žen a dorostenek pro slet župy Střední 1944.

Ženy cvičí v trojicích, dorostenky též v trojicích. Útvar však možno upravit: dorostenka uprostřed a dvě ženy po stranách neb opačně. Cvičení je snadné, přístupné i cvičenkám slabším.

Hudební doprovod: "Společná prostná žen a mužů pro slet AOS. 1929" od Karla Pošpíla.

ODDÍL I.

Rozstup volný, na značkách.

Základní postavení: Stoj spatný — připažit, ruce otevřené, palce napřed.

Cvičí se dvakrát. Takt 4/4. Ruch mírný.

- I. 1. Stoj výkročný levou vpřed — vzpažit zevnitř předpažením, hřbet nazad.
2. stoj výkročný pravou vpřed — předpažit, hřbet nahoru
3. stoj výkročný levou vpřed — zapazit, dlaně nahoru
4. výdrž
- II. 1. — 4. výdrž
- III. 1. stoj výkročný pravou vpřed — předpažit, hřbet nahoru
2. upažit, dlaně nahoru
3. klek levou — vzpažit zevnitř, hřbet nazad
4. výdrž
- IV. 1. — 4. výdrž
- V. 1. vztyk — přísunem levé stoj spatný — skrčit upažmo, ruce nad rameny, prsty dotýkají se ramen
2. trčít vzhůru, palce nazad
3. skrčit upažmo, ruce nad rameny, prsty dotýkají se ramen

4. výdrž
- VI. 1. trčít vpřed, hřbet nahoru
2. ruce vbok, hřbet opřeny
3. předklon vodorovný, hlava vzhůru
4. výdrž
- VII. 1. vzpřím
2. stojem zánožným pravou dovnitř, celý obrát v pravo, do stoje spatného
3. trčít stranou, dlaně nahoru
4. výdrž
- VIII. 1. připažit, palce napřed (základní postavení)
2. — 4. výdrž.

ODDÍL II.

Cvičí se čtyřikrát. Takt 4/4. Ruch střední

- I. 1. Stoj úkročný pravou — vzpažit předpažením, palce nazad
2. skrčit vzpažmo zevnitř, ruce v tyl, hřbet nazad, hlava vzpřima
3. záklon
4. výdrž
- II. 1. vzpřím — vytočit trup v levo o 90° — trčít stranou, dlaně nahoru
2. vytočit trup zpět — ohnout upažmo, ruce nad rameny, hřbet nahoru
3. vytočit trup v pravo o 90° — mrštit stranou, dlaně nahoru
4. vytočit trup zpět — ruce v bok, hřbet opřeny
- III. 1. předklon, trčít vpřed, hřbet nahoru, prsty se dotknou země
2. hmit předklonmo a prsty se dotknou země u pat nohou

3. vzpřím — upažit, hřbety nahoru, ruce otevřené
4. výdrž
- IV. 1. $\frac{1}{2}$ obr. v levo do stoje zánožného pravou — předpažit, palce nahoru, levá nejkratší cestou, pravá obloukem dolu
2. přisunem pravé stoj spatný — připážit (základní postavení)
3. — 4. výdrž.

ODDÍL III.

Takt 2/4. Ruch střední.

Věta A.

Při větě A počítá se: Raz—a—dva.

- I. 1. Stojem zánožným pravou klek — dolu, ruce vpřed vztýčeny, dlaně k zemi
 - a. stoj únožný levou — odpažit, ruce vztýčené stranou, dlaně k zemi
 2. přisun levé, stoj spatný — připážit, ruce napnout, palce napřed
- II. jako I. ale nohou pravou
- III. 1. výskok na levé poníž, přednožit pravou poníž, noha mírně pokrčena — ruce v bok, hřbety opěny
 - a. stoj výkročný pravou vpřed, přisun levou (prostředek chodidla levé dotýká se paty pravé)
 2. stoj výkročný pravou vpřed
- IV. 1. a 2. jako III. opačnou nohou
- V. 1. výskok na levé zanožit pravou poníž, noha mírně pokrčena
 - a. stoj výkročný pravou vzad, přisun levou
 2. stoj výkročný pravou vzad
- VI. 1. a 2. jako V. opačnou nohou
- VII. 1. podup přisunem pravé — třít stranou ruce vztýčené, dlaně stranou
 - a. podup levou
 2. podup pravou
- VIII. 1. podup levou — připážit, ruce otevřené a napnuté, palce napřed
2. výdrž

Věta B.

1. Stojem zánožným klek pravou — předpažit, hřbety nahoru
2. výdrž
- II. 1. mírný záklon — upažit, dlaně nahoru
2. výdrž
- III. 1. vzpřím — vztyk — výpon na levé zanožit povýš pravou — vzpažit, palce nazad
2. přinožením pravé stoj spatný — upažením připážit, palce napřed
- IV. 1. výpon na pravé, zanožit povýš levou — npažením vzpažit palce nazad
2. přinožením levé stoj spatný — při-

pažit

- V. 1. výpon levou, unozit povýš pravou — upažit, hřbety nahoru
2. přinožit pravou — připážit
- VI. 1. výpon pravou, unozit povýš levou — upažit, hřbety nahoru
2. stoj skřížný levá před pravou — připážit, palce napřed
- VII. 1. 1/1 obrat v pravo do výponu spatného — vzpažit zevnitř, hřbety nahoru
2. výdrž
- VIII. 1. stoj spatný — připážit upažením, palce napřed
2. výdrž.

Opakuje se věta A a věta B.

ODDÍL IV.

Věta A.

Takt 3/4. Ruch mírný.

Všechny pohyby paží konají se vláčně.

- I. 1. 2. 3. Předpažit vláčně, ruce sklopeny a
- II. 1. 2. 3. upažit vláčně, ruce vpřed sklopeny, palce nahoru
- III. 1. 2. 3. předklon — předpažit vláčně, ruce vztýčeny stranou, dlaně k zemi a
- IV. 1. 2. 3. vzpřím — výpon spatný — předpažením vzpažit vláčně, ruce vpřed sklopeny — hled vzhůru a
- V. 1. 2. 3. stoj spatný — upažit, ruce nahoru sklopeny, palce nazad
- VI. 1. 2. 3. předpažit, ruce vně vztýčeny, palce nahoru
- VII. 1. 2. 3. výpon — zapažit, ruce sklopeny, hřbety nazad
- VIII. 1. 2. 3. stoj spatný — vztýčením rukou připážit, prsty spojit a napnout. (Základní postavení).

Věta B.

Vláčný pohyb pouze, kde je napsán, jinak jsou v této větě ruce napnuty.

Střední:

- I. 1. Výpon — odpažit, ruce vztýčeny stranou, dlaně dolů

Pravá:

podřep výkročný levou v levo stranou — úklon v pravo — odpažit pravou, ruka vztýčena, dlaní dolů, levou upažením skrčit vzpažmo vzhůru zevnitř, předloktí šikmo dovnitř, ruka mírně sklopena nad hlavou, dlaní dolů, hled v pravo

Levá:

- totéž opačně
2. 3. výdrž

Střední:

- II. 1. stoj spatný — upažit, ruce vztýčeny, dlaně stranou

Pravá:

vzpřím — půlobratem v levo klek pravou — trčít levou vpřed, ruka vztýčena, dlaní napřed, zapažit pravou, ruka dolů vztýčena, dlaní nazad

Levá:

totéž opáčně
2. 3. výdrž

Střední:

III. 1. výpon — skrčít vzpažmo vzhůru zevnitř, předloktí šikmo dovnitř, ruce mírně sklopeny, nad hlavou, dlanů dolů, prsty volné — hled vzhůru

Pravá:

předklon — odpažit vláčně, ruce stranou vztýčeny, dlaní dolů, prsty volné — hled vpřed

Levá:

totéž
2. 3. výdrž

IV. 1. 2. 3. výdrž

Střední:

V. 1. 2. 3. stoj zánožný pravou — oblouky dovnitř, pravá před levou odpažit vláčně a spojitě, klek pravou — předklon — hled vzhůru — vláčný pohyb dokončit, ruce stranou vztýčit, prsty volné

Pravá:

1. 2. 3. vzpřím — vztyk — přísunem pravé stoj spatný — předpažit nahoru, vláčně, ruce vztýčeny, dlaní napřed, prsty volné (pohyb pažemi plynulý, na 3. dobu vztýčit ruce)

Levá:

totéž — opačnou nohou přísun

Střední:

VI. 1. vzpřím — vztyk — výpon přísunem pravé — oblouky dolů, pravá před levou, vláčně vzpažit zevnitř, ruce sklopeny, dlaní dolů uchopí vnější ruce krajních, hled vzhůru

Pravá:

půlobratem v pravo podřep úložno levou — úklon v levo — pravou skrčít vzpažmo vzhůru zevnitř, předloktí dovnitř, ruka nad hlavou mírně sklopena, volné prsty vložit mezi prsty a palec do pravé ruky "Střední", levou odpažit, ruka stranou vztýčena, dlaní dolů, prsty volné, hled na levou ruku

Levá:

totéž — opáčně
2. 3. výdrž

VII. 1. 2. 3. výdrž

Střední:

VIII. 1. stoj spatný — pustit ruce a předpažením zevnitř připážit, vláčně a odpažením dlaně vpřed uchopit vnitřní ruce krajních

Pravá:

vztyk — vzpřím — stojem výkročným levou v levo stranou a přísunem pravé stoj spatný — pravá obloukem zevnitř připážit vláčně, prsty spojit a napnout, levou ruku vložit do pravé ruky střední, hřbetem napřed

Levá:

totéž — opačně
2. — 3. výdrž

Trojice jsou v sestupu těsném.

*

Vložka.

Pohyb plynulý a s třetí dobou v každém taktu dokončit pohyb. (V uchopení vnitřními rukama).

I. 1. 2. 3. výpon — předpažit zevnitř, ruce krajních hřbety nahoru

II. 1. 2. 3. stoj spatný — zapažit zevnitř, vnější ruce krajních, dlaně nahoru

III. 1. stoj výkročný levou vpřed
2. přísun pravou výpon
3. stoj spatný a spojitě:

1. 2. 3. předpažit zevnitř ruce krajních, hřbety nahoru

IV. 1. stoj výkročný pravou vzad (zapažit ruce krajních, dlaně nahoru)

2. přísun levou výpon
3. stoj spatný

V. 1. přednožit levou dovnitř, povýš — předpažit, ruce krajních hřbety nahoru a

2. výpon pravou

3. přinožením levé stoj spatný, připážit

VI. rovná se V., ale pravou nohou na 1. zapažit zevnitř, ruce krajních dlaně nahoru, na 3. připážit, ruce pustit a stranou vztýčit.

VII. 1. 2. 3. celý obrat v levo třemi poklusovými kroky, začíná levá

VIII. 1. podup pravou, stoj spatný — ruce napnout, palce napřed

2. 3. výdrž.

Opakuje se věta B. tak jak popsána, pouze v taktu VI. se neuchopí za ruce, které se držely, mají ruce volné. V taktu VIII. připážit, základní postavení. Cvičenky jsou ve volném rozstupu na značkách.

Opakuje se vložka tak jak popsána, ale na značkách a cvičenky se nedrží! Poloha rukou pro všechny cvičenky je směrodatná, jak dříve udána pro vnější ruce krajních. Pohyby vláčně.

Opakuje se věta A. beze změny.

ODDÍL V.

rovná se oddílu prvému bez změny.

před položením základního kamene a otevření sokolovny v Husově či v Poděbradově třídě.

Šatny nebyly dohotoveny a tak cvičící členstvo mělo své převlékárny v Bezovce, odkud jsme "marčovali" do tělocvičny.

Můj vstup do žižkovské jednoty podobal se Tvému vstupu do karlínského Sokola. Z řad našich byl vyloučen br. Pokorný, který byl mezi cvičenci jako cvičitel značně oblíben, (teď už se nepamatuji, snad byl jen pomahatelem), ti staří "darbujáni" ho ve svém sezení vyloučili. Stalo se to po sletu o výstavě jubilejní r. 1891, kdy jsme s br. Pokorným vítězným pochodem vtrhli do Sokola Žižkovského, kde měl z nás br. Očenášek velkou radost a jako br. Šima, náčelník Sokola Karlínského, když vy jste tam spadli.

Výsledek toho byl, že Karlínský Sokol byl tak zdecimován, že byla galerie pro občanstvo zavřena, ale žádná oprava tehdejšího správního výboru nebyla provedena, ač to bylo přeháhlením, čímž byla jednota poškozena.

Vzpomínám si, že br. Šimovi pohasínala hvězda, když cvičící členstvo si přálo br. Bínu za náčelníka, že dovedl si získat sympatie členstva.

Tyto případy se ve mnoha sokolských jednotách opakovaly, zvláště kde nebylo porozumění spolupráce cvičitelského sboru se správním výborem, poněvadž mnozí z té staré gardy nikdy necvičili, tudíž neznají ten stálý ruch v tělocvičně, takže je z toho někdy i revoluce, kde zvláště v jednotě žižkovské byly téměř na denním pořádku.

Jedna z posledních mých stávek byla za br. Očenáška, kdy jsme cvičili ve školní sklepní místnosti v Miličově ulici, kde místo cvičení jsme schůzovali v různých hostincích a řešili otázky naší jednoty. Oposici vedl br. Cimler, učitel, jemuž to bylo velice zazlíváno, že s námi sympatizoval, a to tím více, že byl členem správního výboru, ale i zastával zodpovědný úřad v obecní radě.

Vzpomínám též náčelnictví v jednotě br. Oty Táborského, nejen jako dobrého náčelníka, ale i kolegu černého umění, do kteréhož cechu patřím i já. Tehdy byl zaměstnán u Národních Listů jako faktor.

Děkuji Ti za oživení vzpomínek též jednoty, kde jsem strávil několik let svého mládí. — Nazdar!!

M. Zdráhal.

Milý bratře Košaři!

Právě jsem přečetl Tvoje "Vzpomínky" v S. A. a nedá mně to, abych Ti pár řádek nenapsal. Neměl jsem ani tušení, že jsi někdy působil v Plzni, ačkoliv Tě znám již

přes třicet let. Ale piši Ti hlavně proto, abych Ti řekl, že ten historický průvod při položení základního kamene plzeňské Sokolovny mně dosud nevyzimel z paměti. Ne, že bych Ti chtěl lichotit, ale byl to nejkrásnější historický průvod, jaký jsem měl ve svém životě příležitost spatřit. Bylo mně asi 9—10 let a stál jsem před domem č. 10 ve Školní ulici, kde jsme bydleli (byla v tom domě tehdy trafika a v průjezdu prodávala přes 90 let stará Vopatka rohlíky). Tehdy ovšem jsem toho z historie mnoho nevěděl, ale průvod ten vzbudil u mne takový zájem o historii, že jsem vyhledával skoro samou historickou četbu.

Díval jsem se na průvod v němém úžasu a poslouchal poznámky obdivu dospělých, kteří stáli kolem. "Podívejte se, to jsou Husiti — a koukejte: Švédové — jejej — jejej — vono toho nemá konce. A kde to všechno vzali?" — "Z národního divadla," odpovídá jiný.

A teprve dnes se dovidám, že autorem toho průvodu a těch alegorických skupin byl náš Jarka Košař a tak Ti k tomu neobyčejnému úspěchu po více než 50 letech upřímně gratuluji.

Při vyučení se sazečskému řemeslu vstoupil jsem do plzeňské jednoty. To byl Eda Brož ještě náčelníkem. Br. Alexandr byl, tuším, ve správním výboru a cvičil ve "staré gardě". Ve cvičitelském sboru, pokud se pamatuji, byli bratři: Čeněk Brož, Cingroš, Kovář, Honzátka, Pacl, Knuzman, Traeger (s jeho synem setkal jsem se v 18. roce v legii ve Francii), Al. Kovařík, Seidl a j.

Po populárním Edovi byl nějaký čas náčelníkem dr. Bauer a po něm přišel Franta Erben.

Budu se těšiti a se mnou jistě velká řada jiných na Tvoje další vzpomínky a přeji Ti hodně zdraví. A neříkej "už tu beztoho dlouho nebudu". Ještě se musíme dočkat rozkvětu nového Československa!! Nazdar!

Tvůj

J. J. Fekl.

Emilie Welcl:

CLEVELAND UNITS OPEN EDUCATIONAL PROGRAM

The Educational Comm. of Northeast District in Cleveland, Ohio (župa Severovýchodní), is successfully conducting a series of lectures under the capable leadership of its starosta, John Tichy and Educ. Comm. chairman, Anton Svoboda, assisted by District náčelnice Vlasta Šebek and náčelník Frank Krátký, and it is my contention that the program of procedure as I saw it will bring to the District new and in-

creased interest on the part of gym teachers and members of the teachers' staffs.

During my week-end visit in Cleveland January 8 and 9 upon the invitation of Sokol "Nová Vlast", I was impressed by the genial atmosphere prevailing among our active members. The genuine interest shown by them in arranging the lectures and the large attendance will certainly add many more enlightened members to the ranks of active workers. At the district meeting Saturday evening, delegates from the four Cleveland gym units re-elected officers for the ensuing year: Starosta John Tichý, místopředseda Jan Lisý, účetní J. Škodová and jednatel Anton Svoboda.

The report of sis. Bradová's death on Wednesday last was received with deep regret. We knew her as a most capable and willing worker in Sokol Čech-Havlíček and seeing her as she lay in her eternal sleep, the Cleveland Slet was brought to our mind and how much sis. Bradová had done for our Sokol to the very night at the meeting of the auditing committee, when her pencil fell out of her hand and she passed on beyond, leaving husband and two young sons, serving their country, one of whom was náčelník of the unit. We trust her place, though difficult to fill, will be filled by one of like determination and love for the ideals she so well portrayed.

The Sunday morning class was well attended and judging the correspondence received since, there is a great deal of interest among our younger people responsible for their classes there. The subject was "Preparing for and Teaching Sokol Classes" and divided into four phases it covered, 1) the instructor, 2) program of gym hour, 3) the unit, 4) the district. A brief was supplied to each pupil. The position of vzdělavatel, or Educ. Comm. Chairman, is a difficult one

to fill. It requires knowledge of the Sokol system and ability to organize the presentation of a sound program of procedure. It is the biggest and most important part of our work, and any effort on the part of the Educ. Comm. should receive the utmost in cooperation from the District and unit leaders. Carefully planned events such as lectures, excursions and entertainment supported by the Technical Committee will solidify the membership and bring no end of satisfaction. We talked of the work as it is today and post-war activities, and I am sure that Vlasta Šebek, Frank Krátký and their staffs will continue in their efforts to keep the gym classes in the Cleveland district on the highest level.

At the meeting in Sokol Čech-Havlíček Sunday afternoon, eight new members were initiated and officers for 1944 were installed by starosta Tichý: Starosta Joseph Frčka, místopředseda s. Mazaná, jednatelka L. Jahodová, náčelnice E. Jeřábková. Later that afternoon it was an honor to install the new officers in Sokol Nová Vlast, including br. Pliska, cvičitel of long standing as náčelník, R. Pšeničková as náčelnice, br. Jan Tichý, starosta, Marie Kolářová, secretary, br. Polánek, účetní, Anton Svoboda, vzdělavatel.

Sunday evening we closed with a talk on Czechoslovakia and Sokol, and plans were made to begin a drive for the new Sokol Post-War Fund to furnish financial assistance to rehabilitate our mother organization in Praha.

Returning to Chicago late Sunday, I was deeply grateful to our members in Cleveland who are conducting themselves in their offices as true Sokols, conscious of the trust laid in them and proud to do their job well. Good luck always. — Nazdar!

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

Předsednictvo A. O. S.

ZÁPIS

schůze Předsednictva Obce, konané v pondělí 31. ledna 1944. Schůzi zahájil starosta br. Prchal. Přítomní bratři: Jelínek, Konečný, Zmrhal; sestry: Čiháková, Danková a Sýkorová. Omluven br. Kačer a Košar. Bratr starosta vyslovuje upřímnými slovy

soustrast sestře Dankové nad úmrtím její matky.

Čten zápis schůze poslední a přijat.

Dopisy: Sokolice Baltimore sdělují, že příspěvky na poválečný fond Čsl. Sokolstva jsou členkami ochotně placeny a obnos v krátké době bude poslán úřadovně. V podobném znění obdržel dopis br. starosta od bratra Bílka za jednotu sokolu. — Sokol Omaha žádá sprostění příspěvků k Obci

pro bratra Hudečka. Schváleno by i v tomto případě jsme se řídili dle stanov. — Olympic Bldg. Corp. oznamuje konání výroční schůze podílníků v úterý 8. února. Schváleno, aby br. jednatel nebo pokladník se schůze zúčastnil. — Sokol Detroit, Mich., žádá o vyslání sestry Welclové ku jejich společné schůzi v sobotu 5. února. Jelikož sestra Welclová není členkou Předsednictva nebylo o jejím vyslání uvažováno a schválen návrh, aby Ústřední Vzdělávací Sbor někoho ze svého středu vyslal. V debatě, která se o této záležitosti rozpředla, bylo většinou přítomnými zdůrazňováno, že jednoty mají vždy žádat ústředí o vyslání řečníka nebo přednášeče a nikoliv soukromě.

Br. Svoboda, vzdělávatel župy Severovýchodní, děkuje Předsednictvu za vyslání náčelníka br. Jelínka, ku dvoudennímu pobytu v jejich župě u příležitosti vzdělávacího kursu a župní akademie. — Department války žádá o ustavení výboru ku agitaci koupě válečných bondů. Usneseno dáti svolání k členstvu do orgánu ku koupi bondů a departmentu války oznámiti, že Sokolstvo koná svoji povinnost spolupráci v akci Českého Národního Sdružení.

Zprávy: Za náčelnictvo podává tuto br. Jarka Jelínek a zpráva přijata. V otázce cestovního do Cedar Rapids ku návštěvu Čsl. besedy schváleno, by cestovné bylo hrazeno na polovic. — Schválen tisk župních zpráv. Zdravotní odbor doporučuje, by v záležitosti Sokolské Zdravotní jednotky pro Československo, v případě nutnosti zajel br. starosta do Washingtonu. Doporučení schváleno. — S Ústředního Vzděl. Sboru hlásí zprávu předseda br. Zmrhal. Opět pokazuje na nepochopení vzdělávací činnosti v jednotách. Na dopisy, které byly ku konci roku všem jednotám vyslány, nepřišla ani jedna žádost o pomůcky. Zpráva přijata.

S Ústředny Českého Národního Sdružení podává zprávu br. Prchal. Zmiňuje se o kampani upisování IV. válečné půjčky. Příjem za rok 1943 byl \$244,161.60. Zpráva jeho rovněž přijata. Zmiňuje se o poradní schůzi českých novinářů, na které bylo usneseno svolání sjezdu všech českých novinářů v Americe. Schváleno, aby, za náš orgán "Sokol Americký" Ústřední Vzděl. Sbor vyslal na sjezd zástupce. Dále čte dopis, jemu zasláný, od sokolské jednoty Nairobi, Afrika.

Sokol Batawa, Kanada, děkuje mu za jeho návštěvu při oslavě 28. října. — Br. Hniz, starosta Sokola New York, děkuje za účast na pohřbu br. Poláka z Gary, Ind. Na telegrafickou žádost bratru starostovi, pohřbu se zúčastnil br. Zmrhal. Jednota

Sokol New York i rodina byly touto pozorností velmi spokojeni.

Bondový výbor Českého Národního Sdružení pozval br. Prchala do výboru, ale jelikož se snad jedná o místní akci, měla být pozvána župa Střední.

Jelikož nic jiného nepředléhalo ku jednání, br. starosta schůzi skončil v 9:45 večer.

K. Prchal, starosta.

V. Konečný, jedn.

PŘÍJEM V LEDNU:

Sokolice Racine, Wis., přisp. za IV. čtvrt.	\$ 9.45
Sokol Racine, Wis., poválečný fond Sokolstva	54.00
Sokol New York, příspěvky za IV. čtvrtletí	75.20
Sokol Curtis Bay, Baltimore, Md., přisp. za IV. čtvrt.	13.85
Sokol San Antonio, Tex., příspěvky za IV. čtvrt.	2.40
Sokol San Antonio, Tex., poválečný fond Čsl. Sokolstva	10.00
Sokol Rosecranz-Mělník, Wis., přisp. za IV. čtvrt.	9.55
Sokol Verdigre, Neb., přisp. za IV. čtvrt.	6.55
Radnice Savings & Loan, úroky z vkladu	26.25
Western Federal Sav. & Loan, úroky z vkladu	37.50
M. Radvanovská na fond ČsČl. Sokolstva	2.00
Sokol East St. Louis, III. přisp. za IV. čtvrt.	12.60
Sokol Fuegner-Tyrš, Omaha, přisp. za IV. čtvrt.	31.50
Sokol Pine City, Minn., přisp. za IV. čtvrt.	3.45
Sokol Pittsburgh, Pa., přisp. za IV. čtvrt.	15.30
Sokol Racine, Wis., přisp. za IV. čtvrt.	16.20
Sokol Yukon, Okla., přisp. za I. čtvrt.	10.20
Sokol Toledo, O., příspěvky za IV. čtvrtletí	11.10
Sokolice New York, příspěvky za III. čtvrt.	29.85
Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, příspěvky za IV. čtvrt.	43.00
Sokol Cedar Rapids, Ia., přisp. za III. a IV. čtvrt.	98.60
Sokolice Cedar Rapids, Ia., na fond Čsl. Sokolstva	15.00
Sokol San Francisco, Cal., přisp. za III. a IV. čtvrt.	31.70
Sokol San Francisco, Cal., na fond Čsl. Sokolstva	50.00

Sokolice Crete, Neb., příspěvky za IV. čtvrt.	9.75	Sokol Americký, Chicago, přisp. za IV. čtvrt.	20.85
Sokolice Tábor, Berwyn, přisp. za IV. čtvrt.	18.15	Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago, přisp. za IV. čtvrt.	68.10
Sokolice Tábor, Berwyn, členská daň Nár. Sdružení	57.00	Sokolice Detroit, Mich., přisp. za IV. čtvrt.	18.05
Sokol Berwyn, Ill., příspěvky za IV. čtvrt.	23.60		\$1,461.70
Sokol Long Island, N. Y., přisp. za IV. čtvrt.	20.50	Vydání:	
Sokol Milwaukee, Wis., příspěvky za IV. čtvrtletí	33.10	Jarka Jelínek, cestovné a náhrada do Clevelandu	\$ 24.13
Sokolice Philadelphia, Pa., přisp. za IV. čtvrt.	3.30	Kata Danko, služné náčelnice Obce za rok 1493	100.00
Sokol St. Louis, Mo., přisp. za IV. čtvrt.	62.70	Hylida Jelínek, služné jednatelky náčelnictev za rok 1943	12.00
Sokol Detroit, Mich., přisp. za IV. čtvrt.	39.10	Joseph Falta, služné pokladníka Obce za rok 1943	12.00
Sokol Detroit, členská daň Národ. Sdružení	75.00	U. S. Collector of Internal Revenue, daň ze služného	98.50
Sokol Cleveland, O., přisp. za IV. čtvrt.	17.70	U. S. Collector of Internal Revenue, sociální pojištění	16.50
Sokol Slávský, Cicero, příspěvky za IV. čtvrt.	46.20	Služné jednatele Obce za leden	130.40
Sokol Plzeňský, Chicago, příspěvky za rok 1943.	177.10	Služné náčelníka Obce a leden	98.80
Sokol Houston, Tex., přisp. za IV. čtvrtletí	8.10	Služné poř. Tech. Hlídky	21.00
Sokol Newark, N. J., přisp. za IV. čtvrt.	7.20	Služné redaktora a vzdělavatele za leden	93.90
Sokol Newark, N. J., na fond Čsl. Sokolstva	24.00	Služné výpravčího S. A.	15.00
Sokolice Newark, N. J., příspěvky za IV. čtvrt.	5.55	R. Mejdřich & Co., tisk S. A. a náčelnické listiny	263.28
Sokol Wilson, Kans., přisp. za IV. čtvrt.	6.90	Nájem úřadovny za únor	25.00
Sokol Slávský, Cicero, Ill., splátka na starý dluh	25.00	Úklid úřadovny za leden	2.50
Sokolice Libuše, So. Omaha, eb., přisp. za IV. čtvrt.	6.60	Poštovné úřadovny	4.88
Sokolice Tyrš, Omaha, přisp. za IV. čtvrt.	15.05	Přenos na sjezdový fond	97.60
Sokol Little Ferry, N. J., příspěvky za IV. čtvrt.	30.00	J. Martinec Ú Sons, potřeby do úřadovny	4.29
Kruh přátel Čsl. Republiky na fond Čsl. Sokolstva	10.00	Illinois Bell Tel., účet za leden	9.30
Sokol Chicago, příspěvky za IV. čtvrt.	67.50	Jar. J. Zmrhal, cestovné a náhrada do Detroit, Mich.	30.90
Sokol Baltimore, Md., příspěvky za IV. čtvrt.	29.10	Edw. Hughes, poplatek za hlášení u stát. úřadu	2.00
Sokolice Omaha, Neb., přisp. za IV. čtvrt.	13.05		Celkové vydání
Sokol Menominee, Mich., přisp. za IV. čtvrt.	4.10		\$1,061.98
Sokol Minneapolis, Minn., přisp. za III. a IV. čtvrt.	12.00	Porovnání:	
Sokol Galveston, Tex., příspěvky za III. a IV. čtvrt.	6.30	Zůstatek z měsíce prosince	\$ 664.33
Sokol Galveston, Tex., na poválečný fond Čsl. Sokolstva	15.00	Příjem v lednu	1,461.70
		Celkový příjem	2,126.03
		Vydání v lednu	1,061.98
		Zůstatek na únor	\$1,064.05

Náčelnictvo A. O. S.

ZÁPIS

o schůzi náčelnictva AOS. konané ve středu 26. ledna 1944 v 8.15 večer v úřadovně AOS.

Schůzi vedl náčelník br. Jelínek.

Přítomni: Danková, Divišková, Farová, Holeková, Jelínková, Prenerová, Škarydová, Tintěrová, Barcal, Jelínek, Kudrnovský, Linhart, Šimon, Stránský.

Zápis o schůzi 26. prosince 1943 přijat.

Dopisy: Br. Jos. Kos, náčelník župy Jižní AOS. informuje o poměrech a činnosti tělocvičné v župě, která není příliš velká. Doufá, že po návratu bratří z vojny budou poměry daleko lepší. — Br. Jos. Pazour, náč. v Cedar Rapids, Ia., žádá o pomoc při nácviku Čs. Besedy. Sestra náč. K. Danková a s. Tintěrová jsou ochotny ji nacvičiti. — Člen náčelnictva AOS. Edwin Halik, právě jsoucí v armádě, navštěvuje jednoty v Texasu, odkud posílá pozdravy. — Pozdravy z vojny posílá br. Jerry Hardy, zástupce AOS. v AAU. dříve v New Yorku a Charles Zdeněk, člen Sokola Chicago, který nastoupil do armády, právě když byl navržen za člena náčelnictva AOS.

Zpráva náčelníka AOS. br. Jelinka. Zúčastnil se výroční schůze náčelnictva župy Střední AOS. kde podal referát o celkovém stavu. Nabídl pomoc a přijal členství v náčelnictvu župy. — Volby jinak nezměnily náčelnictvo. Program župní činnosti je na svém místě, pouze je citelný nedostatek vedoucích, a přirozeně mužů. — Náčelník AOS. zajel 15.-16. ledna do Clevelandu, kde zúčastnil se schůze obou náčelnictev župy Severovýchodní, přednesl náměty a přání ústředí k celkové činnosti se zřetelem výchovy cvičitelstva, zvýšení počtu cvičících a zájmu o mládež a zodpověděl některé dotazy. — Tyž den večer, ve vzdělávací škole sokolské, za pěkné účasti posluchačů pronesl dvě přednášky na župou určené thema. — V neděli ráno navštívil cvičení bratří starších Sokola Tyrš. Cvičí pěkný počet za vedení br. Čecha. Mezi bratry nachází se pravidelně konsul čs. republiky br. Hajný a br. Zikmund z Prahy, který o posledním sletu hostil četu AOS. Odpoledne konala se tělocvičná akademie. Účast obecnstva veliká, tělocvičný pořad hodnotný — pěkný. Zde, dle přání pořadatelstva, promluvil k obecnstvu. Mimo jiné, vyřízeny byly organizační věci s některými činovníky jednot. Zájezd byl úspěšný. Náčelník sestavil různá cvičení, jež postupně jsou uveřejňována. Pomohl též župě Střední s cvičením pro některé třídy. Zpráva přijata.

Zpráva náčelnice AOS. s. Dankové. Zúčastnila se výroční schůze náčelnictva žen župy Střední, kde podala pozdravy ústředí a poděkovala za práci. Referuje o různých věcech ze schůze. Náčelnictvo župy vyslovalo dík náčelnictvu obce za spolupráci.

Zdravotní sokolská jednotka pro Československo je připravována. Spolupracují bratří star. Prchal, Zmrhal, Jelinka a jiní. Též Dr. Blonek a p. Zavřel. Nyní je nutno opatřit svolení patričních autorit. Z těchto důvodů navrhuje náčelnictvo, aby, bude-li

potřebné, zajel br. starosta AOS. do Washingtonu. Nebude-li mu možno, aby získal za sebe náhradu. — Provolání k veřejnosti je připraveno. Sestra náčelnice připomíná, že by členové náčelnictva měli být členy zdravotního odboru AOS. Tito dle možnosti přislíbili. Zpráva přijata.

Zkoušky zdatnosti. Odměny se určí dle počtu cvičenců a financí. Br. Kudrnovský doporučuje, aby vybrány byly předměty pro zjištění zdatnosti a vedeny záznamy o každém jednotlivci. Námět pro záznamy přinesen bude do příští schůze.

Pořad výchovné práce. Obě náčelnictva AOS. považují za nejdůležitější věc pro nejbližší dobu, aby ze všech sil postaráno bylo o výchovu cvičitelstva. Jednomyslně navrhuji uspořádání tělocvičných škol dle oblastí pro výchovu cvičitelstva. Mimo členstva budiž počítáno s účastí dorostu a mládeže vůbec. Financování škol budiž rozvrženo na obec, župy a jednoty. Hmotných obětí nebudiž litováno. — Rozvrh škol a podrobnosti vypracuje náčelnictvo. Rozhodně cvičitelské školy jsou nutné, chceme-li udržeti činnost tělocvičnou a tím Sokolství vůbec.

Společný cvičitel a organizátor je v této době potřebný dle různých zpráv a žádostí. Vyjednávání s velice schopným bratrem došlo tak daleko, že tento je ochoten za 3 až 4 měsíce přijmouti místo. Podmínky budou včas projednány.

Volný rozhovor: Sestra náčelnice Danková upozorňuje na pomoc a poučení cvičitelů slabších o významu jednotlivých cviků. Přednáší příčiny a důvody. Do debaty zasáhli všichni přítomní. Učiní se co bude možno, zejména ve školách cvičitelských.

Náčelnictva AOS. doporučují jednotám i župám, aby v záležitosti vyslání přednášečů neb přednášeček oboru tělocvičného obrátili se přímo na obec.

Debatování i o jiných výchovných záležitostech. Po schůzi předvedeny byly br. Šimonem filmy br. náčelníka, ze kterých sestaven bude sokolský dokumentární film.

Schůze skončena v 9.45 večer.

Ú. V. Sbor A. O. S.

Zápis ze schůze konané v úterý 25. ledna 1944 v Sokole Chicago.

Schůzi zahájil br. Zmrhal a poukázal na vykonanou práci, která byla sborem uložena jednotlivým členům. Navštíveno celkem osm jednot a proneseny patričné proslovy u příležitosti výročních schůzí, nebo při uvádění úředníků. Shledáno, že osobní styk s členstvem různých jednot jest nejučinnějším prostředkem k povzbuzení vzdělávací

činnosti. V této práci bude pokračováno. Poslány všem jednotám po Americe dopisy s pokyny, jak povzbudití vzdělavací činnost. Rovněž i tento krok prováděti dále, a požadovati od jich vzdělavatelův výsledek akce.

V neděli 30. ledna konána porada v bytu br. Prchala, který přivezl i br. Košaře. Přítomni byli bratři: Zmrhal, Vojta Beneš, Štěpán, Košař. Po zprávě br. Štěpána a Zmrhala ze schůze, konané 25. ledna, br. Košař navazuje na článek vzdělavatele župy Střední v posledním Sokole Americkém a doporučuje, aby na příště se závody tělocvičnými uvedeny byly v život i závody ideové. Tato záležitost bude předána náčelnictvu obce a bude s ním nejlépeji kooperováno. Rokováno o povšechně neutěšeném stavu Sokolstva po celé Americe a hledány příčiny tohoto zjevu. Sokolstvo, jako ideová organisace, jejímž cílem jest zdravý, šťastný a vzdělaný člověk, stojí proti výchově individualismu a materialistické civilizace. Tento duch zasahuje v naše řady. Překonati toto, znamená stále poučovati, stále vzdělávati. Proto činnost vzdělavací musí býti tak úspěšnou a velkou, jako jest činnost tělocvičná. Musí býti zorganizována po jejím způsobu. Zde se nutně jeví potřeba kočovného, stálého vzdělavatele, který by musel navštěvovati jednoty po celé zemi, jako tomu bylo u takových cvičitelů. S touto záležitostí předstoupí Ú. V. Sbor před Výkonný výbor AOS.

Projednávána spolupráce s českými školami a těmto věnována bude větší spolupráce a vyžadována i od nich.

Novoroční sen br. Prchala usneseno neměnití a uveřejňovati ho v původním znění.

Téměř všichni členové Ú. V. S. podíleli se činně na bazaru Sokola Amerického, pořádaného k záchraně jeho budovy.

Po té předseda br. Zmrhal poděkoval přítomným bratrům: Prchalovi, Benešovi, Košařovi a Štěpánovi za účast a schůzi ukončil. Omluvil se br. Vojan.

Zapsal Frank Štěpán.

VŠEM VZDĚLAVATELŮM K UVÁŽENÍ!

V vinulém čísle našeho orgánu br. Frant. Štěpán, vzdělavatel župy Střední, trpce si stěžoval na nepochopení důležité práce vzdělavací, poukazuje na dva proponované kurzy, jež skončily naprostým fiaskem následkem nepochopení a neúčasti posluchačův jednot v Chicagu a okolí.

Tento smutný zjev přirozeně působí zklamáním na ducha těch opravdových pracovníků, kteří jsou ochotni rozsévati poznání pravé myšlenky sokolské, její ideje na pro-

hloubení naší práce sokolské a na seznamování života našich velkých zakladatelů, průkopníků a následovníků jejich, jakož i dosažení dosavadních cílů ku metě vytčené.

Upřímně řečeno, že veškerá práce a snaha v tomto směru tolikrát již selhala, takže není divu, že většina členstva dívá se útrpně na každý další pokus ku prohloubení vzdělavací činnosti jako na nepotřebnou veteš, která mimo pravidelného cvičení v tělocvičně jest jim něčím naprosto zbytečným a nežádoucím.

Vzdor všem pokusům vzbuditi opravdový zájem, vzdělavací činnost u většiny jednot jest dosud ubohou popelkou a nebude tomu jinak, dokud nebudou zavedeny povinné závody ideové vedle závodův tělocvičných.

Nesmrtelný Tyrš měl na zřeteli stejnoměrný vývin těla i ducha, tudíž nejen cvičit, ale i se vzdělávat duševně, to jest, znáti důkladně podstatu myšlenky sokolské, její úkoly mravní a kam směřují veškeré snahy její pro dobro jednotlivce a tím i celého národa.

Kdyby opravdu byly zařazeny do našeho výchovného programu povinné závody ideové, byli by všichni nuceni navštěvovati školy vzdělavací vedle pravidelného cvičení. Ale závody ideové musely by býti nerozlučně spjaty se závody tělocvičnými, aniž by bylo možno závoditi pouze v jednom z těchto oborů.

Náčelnictvo AOS. jistě vyjde vstříc v tomto směru a uváží náš náhled k praktickému provedení. Jedině ochota a dobrá vůle může spolupůsobiti ku žádoucí nápravě a pochopení nutné práce vzdělavací, která v naší vešstranné výchově sokolské jest nám nutnou jako soli.

Odvolaování se na to, že to cvičitelé tak jako tak konají v jednotách, neběeme vážně, jelikož se to snad děje jen v některých jednotkách, kde mají schopného a uvědomělého náčelníka neb cvičitele, který má smysl a důkladnou znalost pro ideu a z ní plynoucí výchovu v plném jejím rozsahu. Tam, kde je jen smysl pro tělocvik bez hlubší podstaty sokolské výchovy, tam nemůžeme očekávati nějakých výsledků v sokolském duševním a mravním vzdělání.

Vzdělavací činnost jest opravdu práce nevděčná a neuznaná, je to vpravdě práce Sysyfova, který valil těžký kámen do vrchu znovu a znovu při každém jeho odvalení se zpět — práce, která vyžaduje neustále sledovat všechny děje života a úsilí sokolského, která požaduje trpělivosti, jelikož výsledky její nejsou tak znatelné, jako je tomu ve výchově tělesné, která má přesně vyznačenou soustavu, dle které možno postupně dojíti ku žádoucím výsledkům.

Práce vzdělavatele jednoty nesměřuje nijak k obsáhlým přednáškám a prosllovům, spíše však vyžaduje drobnou práci v tělocvičně a ve schůzích, kde vzdělavatel v dobrém postřehu může zasáhnouti účinně krátkým prosllovem neb návodem, neb poukazem na to, co v rámci ducha sokolského jest správné neb žádoucí, co přičí se našim zásadám, kde třeba nápravy a z toho vyplývající snaha za očistou našeho konání na prospěch věci společné.

Často ve schůzi nepatrné slovo pronesené v hněvu a nesouhlasu s návrhem neb výtkou jiného bratra, rozvíří nechutnou debatu, kterou případným zásahem může vzdělavatel zabrániti, když jako anděl míru věcně poukáže na nedůstojné pravých Sokolů se sváření, kdy nám sokolské bratrství ukládá kázeň a lásku ku společné věci, která žádá naprostý soulad všech bratrů v celém jednání, směřujícím pro dobro jednoty.

Jest ovšem k tomu třeba pohotovosti vzdělavatele, aby mohl opravdu účinně zasáhnouti a proto nutno stále a stále čísti Tyršovy úvahy, Vaníčkovy Epištoly a v našem orgánu Čermákovy úvahy ve statích "O všelichem a také něco o nás".

Chci-li vzdělávati jiné, sám se musím pilně vzdělávati a dle tohoto pravidla měli poučení hledati naši vzdělavatelé bez výminky, tak jako řádný cvičitel musí stále sledovati a studovati tělesnou výchovu, sokolskou soustavu a vše, co s jeho úkolem jako vychovatelem souvisí.

Bez práce nejsou ani koláče a bez pilného sebe sama vzdělávání nelze působiti a vzdělávati jiné. To necht' přišti vzdělavatelé vezmou důtklivě na vědomí a kdo nemáš k tomu žádoucích schopností, lásku a dobrou vůli, spojenou s trpělivostí, nebeť na sebe zodpovědný úkol, který vyžaduje sebeobětování v zájmu prohloubení a očistění od všeho nežádoucího bejlí z našich řad sokolských.

Od nově zvolených vzdělavatelů očekáváme pravé pochopení zodpovědnosti a přeje-me jim k jejich práci upřímně "Zdar!"

Vzdělavatel AOS.

UPOZORNĚNÍ VZDĚLAVATELŮM Z ROKU 1943.

Tímto důtklivě žádáme všechny vzdělavatele žup a jednot, aby nám zaslali stručnou zprávu, co za celý rok uplynulý vykonali na prospěch své jednoty, jaké výsledky byly docíleny, jaký zájem členstva se projevoval v činnosti vzdělavací ve schůzích, tělocvičně a v celém veřejném životě v okruhu jednoty sokolské.

Ve zprávě není třeba udávat tělocvičná vystoupení, ta patří do zprávy náčelníka neb zodpovědného cvičitele, chceme prostě znáti, co bylo vykonáno ve směru činnosti vzdělavací, a jaké jsou požadavky od našeho ústředí, tak abychom mohli býti nápomocni ku zdárné činnosti a k jejímu prohloubení.

Ústředí musí znát podmínky a poměry v jednotách a v jich prostředí, aby mohlo svou radou a pomocí přispěti ku vzpružení pravidelné činnosti vzdělavací. Jest to nutné, neb jinak otáčíme se jako v začarovaném kruhu, aniž bychom si byli vědomi, kde a jak začít a jak vypomoci. Neodkládejte a pošlete nám zprávu, at' již je jakákoliv, dobrou či smutnou, ale pravdivou, beze všeho zatajování třeba i ubohých neb marných pokusů ku zvýšení činnosti.

Ústředí dle těchto poctivých zpráv vzdělavatelů zařídí další kroky, tak jako to činí náčelnictvo AOS. dle zpráv náčelníků žup a jednot. Naučme se pořádku a plnění povinností, jak nám stanovy ukládají a tím umožníme spolupráci zodpovědných vedoucích v naší organizaci.

Ú. V. Sbor AOS.

Ž u p a S t ř e d n í .

ZÁPIS

ze schůze V. V. S. Ž. S., konané 19. ledna 1944.

Br. starosta A. Kačer zahájil schůzi zapěním americké hymny.

Čtení jmen nově zvolených zástupců, které br. starosta vítá, zvláště přespólní zástupce ze Sok. Mladočech z Racine, Wis., br. Zahořka, zást. br. Richtra, zást. Sok. Milwaukee a br. Šimanera, kterého si zvolil Sok. St. Louis, Mo., by zastupoval tamní jednotu.

Čten zápis z minule, který schválen.

Dopisy. Pozdrav od J. Turka, který dli na léčení v Colorado Springs, Colo., a zaslal vánoční blahopřání všem zást. župy. Br. E. Halík též zaslal pozdrav z Texasu, kde dli v branné moci; oznamuje, že navštívil jednotu v Dallas a zamýšlí navštívit jednoty ve Fort Worth a Houston. Díky jim za vzpomínku.

První družina legionářů v Chicagu zve na jejich kabaret 22. ledna. Br. starosta vyzývá, by dle možnosti byl tento podnik navštíven.

Dopis od Sokola St. Louis, ve kterém žádají výměnu krojovaných čapek modré za over sea's cap; této žádosti bude vyhověno a hosp. výbor se postará o zaslání.

Schváleny běžné účty.

Zprávy, které byly schváleny, jsou tyto: Br. Náčelník Jos. Regner přečetl celoroční zprávu a žádá zařazení do protokolu. V lednové schůzi provedeny volby náčelnictva mužů, které na návrh br. Linharta, by zůstaly stejné jako v roce 1943. Jelikož dva již jsou ve službě Strýce Sama, přivolení br. Rytíř a Vydra. Zvolení: náčelník br. Jos. Regner, další Eduard Linhart, Frank Rytíř, Václav Pliml, George Kalaš, Frank Vorel, Rudolf Lejhanec, Jarka Jelínek. Z náčel. vystoupili během loňského roku bratři Hošek a Kudrnovský.

Basketball závody skončeny. Všechna čísla pro veřejné cvičení jsou připravena a budou otištěna v Sokole Americkém.

Zpráva ses. místonáčelnice M. Fukové, ve které oznamuje nově zvolenou náčelní s. Z. S. ses. May Konečnou, která byla schválena; taktéž sestry, které byly zvoleny do náčelnictva: Z. Tintérová, Lejhanová, Šrámková, Růžičková, Jeníčková, Svobodová, Marková, Holková, Navrátilová, Tumová a Fuková. Prostná pro ženy, dorost. i žákyně připravil na veřejné br. J. Jelínek.

Br. Štěpán, předs. vzděl. odboru, oznamuje, že spolupracují na bazaru Sok. Amerického, který pořádán pro pomoc udržení sokolovny. Súčastnili se v sedmi jednotách, kde měli patřičné proslovy při nastolování úřadů sokolských. Bylo upozorněno, by na příště nebyl žádným úředníkem neb výběrem vysílány dopisy neb žádosti jiným dopisním papírem než úředním S. Z. S.; toto hlasováním schváleno.

Br. F. Stárek, předs. hosp. výboru, podal celoroční zprávu, která přijata.

Br. S. Sliva co účtující výbor přehlédnul knihy, které byly shledány v úplném pořádku.

Čtena zpráva celoroční ses. jednatelky i účetní, která přijata, taktéž práva br. pokladníka Jos. Brouka. Tím skončeno úřední jednání a přikročeno k volbám. Čteny záruky i platy úředníků a změněna záruka br. pokladníka ze tří tisíc na dva tisíce. Br. starosta se táže, jak zástupci si přejí provést volby; br. Továrek navrhuje, by navrhováno bylo aklamačně a voleno lístky; schváleno. Ses. náměstka se táže br. starosty, zdali přijímá nominaci do úřadu starosty; tento s díky odmítá. Byl několika bratry žádán, ale nepřijal. Na to zást. Sok. Milwaukee, br. Richter se vřele přimlouvá, by setrval aspoň po dobu války, že i v jejich jednotě tak učinil a ze zpráv, které byly čteny, vyznívá úspěšná práce. Br. A. Kačer tvrdí, že mu není možno, by setrval v tomto úřadu, neb jeho zaměstnání, které

nyní zastává, vyžaduje mnoho času a mnohdy i odcestuje na delší dobu. Navržen br. Břetislav Vaněk, který přijímá a byl jednohlasně zvolen co starosta S. Z. S., k čemuž mu br. starosta přeje mnoho zdaru. Náměstkou zvolena ses. M. Radvanovská, jednatelkou a účetní ses. K. Stichová, pokladníkem br. Jos. Brouk. Do hospodářského výboru sestry Macichová, Růžičková a Radvanovský. Předs. vzděl. odboru bude zvolen v jejich schůzi, až budou oběsláni nově zvolení vzdělavatelé.

Účtující výbor zvolen, bratři: F. Sliva, F. Vorel, V. Kopp. Agitační výb. sest. star. br. B. Vaněk. Náčel. muži i žen. Do Kraj. výb. Č.N.S. br. A. Kačer

Bratr starosta poděkoval všem zástupcům, zvláště přespolním a po schválení prohlašuje volby za právoplatné a přeje úředníkům mnoho zdaru k další sokolské práci a žádá br. Vaňka, by zaujal místo starosty a pokračoval ve schůzi.

Pro dobro: Ses. Z. Macichová rokovala, že se zúčastnila pokračování schůze Slov. Kongresu; vysvětluje práci této organizace.

Po oznámení podniku jednot br. starosta B. Vaněk žádal br. J. E. Zarobského, by na příští schůzi nově zvolené úředníky uvedl do svých úřadů. — Nazdar!!

Sepsala K. Stichová, jedn.

Župa Východní.

ZÁPIS

celoroční schůze župy Východní, konané dne 12. prosince 1943 v New Yorku.

Schůzi předsedal starosta Jos. Gregor u přítomnosti zasedajícího úřadu župy a účasti zástupců a zástupkyň počtem 22 členů. Starosta přivítal přítomné kratším proslovem a vyzval je, aby povstáním vzdali poslední poctu zemřelým bratrům a sestřím.

Dopolední zasedání věnováno bylo celoroční zprávě jednatele župy, celoroční finanční zprávě župy, zprávě pokladníka, zprávě náčelníka, zprávě náčelnice. Po přečtení jmen pověřených zástupců a zástupkyň přečteny byly dopisy od jednot, proč nebyly zastoupeny na této celoroční schůzi. Br. náčelník Jos. Sazama oznamuje, že pozval do této schůze zástupce od New-Yorkských Listů br. Staina, kterého přítomným představil. Dále čtena zpráva jednatele župy, co bylo vykonáno za uplynulý rok a na jakých podnicích jednoty se podílely. Koncem třetího čtvrtletí 1943 župa má 15 jednot, které mají 784 mužů a 459 žen. Úhrnem župá má 1,243 členů. Dle výkazu za rok 1943 župa ztratila 4 členky.

Dále následovala finanční zpráva jednatele župy. Koncem měsíce prosince 1943 župa má na hotovosti \$995.69 a jeden War Bond za 370.00. Jmění od loňského roku se zvýšilo o \$400.00. Finanční zpráva byla dosti obšírná a proto usneseno, aby na příště nebyly čteny jednotlivé položky, jen úhrnný příjem a vydání a dluhující jednoty. Br. pokladník potvrzuje, že tato zpráva se srovnává s jeho zprávou a pokladní knihou a zpráva jednohlasně schválena.

Náčelník br. Jos. Sazama a náčelnice ses. Anna Svátek popisují činnost u všech jednot ve cvičení. Předem br. náčelník oznamuje, že obdržel ček na \$25.00 od manželů A. P. Kalabzových na technické vydání. Jménem župy manželům A. P. Kalabzovým bude poděkováno. Činnost v naší župě v roce 1943 není jak bychom si přáli. Odešli vedoucí z jednot a sborů i cvičící bratři, takže v dnešní době žádné třídy bratří nemáme. Br. náčelník vyzívá, aby jednoty usilovaly přiměti starší bratry, jichž práce jest dnes tolik třeba, k návratu do tělocvičen. Dále náčelník se zmínil o velmi zajímavém a důležitém projektu spojených sokolských organizací v rámci státem připravované propagace Physical Fitness. Toto vystoupení, k němuž dojde druhou neb třetí neděli v měsíci březnu se již připravuje. Zúčastní se jich kromě mužů a žen i dorostenci, dorostenky, žáci a žačky. Vystoupení toto bude uspořádáno v některé Amry v oblasti české čtvrti města New Yorku. Závodů spojených sokolských organizací dne 28. května se zúčastnilo 41 dorostenců, 52 dorostenek a 16 žen. Župu Východní zastupovali: 7 dorostenců, 13 dorostenek a 5 žen. Dorostenci získali 2 ceny, dorostenky 5 cen a ženy 2 ceny. Společného kursu s bratry Slováky se zúčastnilo 10 posluchačů z naší župy. Všichni dobře obstáli a jednoty jsou s nimi spokojeny, neb všichni se v tělocvičnách uplatnili.

Tím program schůze dopoledního zasedání vyčerpán a schůze odročena na 2 hodiny odpoledne. Odpolední zasedání zahájil starosta Jos. Gregor. Odpolední zasedání věnováno bylo zprávě technického výboru, zprávám z jednot a volným náhledům pro dobro župy i jednot. Technický výbor, který konal schůzi po obědě provedl volbu zasedajícího úřadu a zvoleni byli: náčelník Jos. Sazama, náčelnice Anna Svátek, podnáčelník Frank Čapek a jednatelka sestra Jelínek. Zástupci technického výboru jednot přednesli zprávy o tělocvičné činnosti za rok 1943, které vzhledem k válečným poměrům byly celkem uspokojující. Podle těchto zpráv se nachází ve vojenské službě 133 bratrů, kterýžto počet není úplný, poněvadž

jednota Philadelphia, Pa., zprávu neposlala. Jednota Blesk, Baltimore, Md., hlásí ztrátu prvního bratra při leteckých bojích v Pacifiku.

Zprávy z jednot: Delegáti podali zprávy co pořádaly za uplynulý rok. Pořádaly přednášky, společné schůze, závody, veřejné cvičení, akademie, večírky, šibřinky, výlety a zúčastnily se závodů AAU. a podílely se na osvobozující akci Národního Sdružení. Některé jednoty musely cvičení obmezit na méně hodin, jelikož místnosti nemohou býti pravidelně vytápěny a není dosti gasolinu na dopravu.

Zpráva o všeobecné situaci v sokolských jednotách, která přes nedostatek bratrů, jichž valná část nastoupila vojenskou službu, jest velmi uspokojující, poněvadž dostatek jest schopného dorostu majícího zájem o cvičení a sokolský život. Přáním jest, aby tento zájem byl nejen udržen, ale stále prohlubován.

Po zprávě z jednot následovaly volné náhledy pro dobro župy i jednot. První otázka předložena byla, "Jak Sokolstvo se zachová vůči bratrům a sestrám, až se vrátí z vojenské služby, aby se udrželi v řadách Sokola." K tomuto náhledu mluvili bratři a sestry a doporučovali následující: pořádat domácí zábavy, jistou dobu jim odpustit příspěvky, zavést schůze v řeči anglické, zavést pro ně fond, zakládat veteránské kluby, překládat brožury z češtiny do angličtiny a udržovat styky s těmito bratry a sestrami a postarat se o jejich zaměstnání.

O druhé otázce bratra Prančla se rozvinula živá debata všech zástupců jednot: "Zda činnost Sokola v Americe má zůstat stále omezena jen na kruhy Čecho-američanů". Velká většina jest toho názoru, že jest nutno najít cestu do širší americké veřejnosti, tak aby myšlenka sokolská i po vymření nynější generace věčně žila jako odkaz českého Sokolstva v této velké zemi a byla mostem dobré vůle a vzájemného pochopení národa československého a amerického.

Tím program schůze vyčerpán, starosta děkuje všem delegátům za jejich účast, přál všem veselé svátky vánoční a št'astný Nový rok a schůzi skončil. Nazdar!

Joseph Kolman, jednatel.

Župa Severovýchodní.

VÝROČNÍ SCHŮZE TĚL. JED. SOKOL TYRŠ.

(21. listopadu 1943.)

Schůzi zahájil br. starosta Leo Všeťka ve 3.45 odpo. za přítomnosti 165 bratrů,

sester a hostů. Po společném zapění hymny americké a československé představil br. starosta milého hosta naší schůze bratra starostu Americké Obce Sokolské Karla Prchala a všem známého skutečného přítele a zastance Československa Mr. Spencer D. Irwina. Hosté byli uvítáni hlučným potleskem všech přítomných.

Br. jednatel čte jména těch, kteří žádají se státí členy naší jednoty a kteří ku přijetí byli doporučení. Jsou to následující:

Mary Planeta, Marie Čada, Georgia Celustka, Spencer D. Irwin, Frank Svoboda, Martin D. Kule, Rudolf Sliva, Josef Pavlásek, Josef Škach, Ralph Řehoř, Edith Churnat, LaVerne Churnat.

Po proslovu br. starosty byli tito noví bratři a sestry uvedeni do svazu naší jednoty a všemi přítomnými provoláno jim to naše věrné bratrské "Nazdar!"

Na to br. starosta představil našeho milého hosta, starostu Americké Obce Sokolské br. Karla Prchala.

Br. Prchal na počátku své přednášky zdůraznil, že velmi rád vyhověl naší žádosti a zajel na naši schůzi, neboť vidí, že my jako Sokolstvo v celém světě, zůstáváme věrní té velké myšlence svých zakladatelů. Oceniti práci sokolskou není dnes třeba, když dostáváme takové zprávy, že po celém světě sokol koná své poslání. V den 28. října byl u sesterské jednoty Batawské a může nám vyříditi od této jednoty, že na nás vzpomínají a děkují naší jednotě za vše, co jsme pro ně vykonali. Jednota Batava může býti hrda na svoji práci a akademii, požádanou na vzpomínku stříbrného výročí Republiky Československé, byl velmi překvapen. Také vyřídil bratrské pozdravy od jednoty Sokol Toronto. Došly zprávy o činnosti sokolských jednot v Indii, kde naši bratři uspořádali velké veřejné cvičení. Máme dopis z Východní Afriky z Nairóbi a také z Rhodesie, kde všude byl vykonán velký kus práce. Br. starosta Prchal čte také dopis od U. S. Navy Departmentu a od armádního velitelství, v kterém se uznává výchova sokolská a v kterém se píše, že ta tělovýchova v dnešní době, kdy naše vlast potřebuje zdravé muže, usnadňuje velmi vojenský výcvik. Doma Sokolstvo trpí, ale přec stojí pevně, o čem máme spolehlivé zprávy a víme, že Sokolstvo nikdy nesklame. Sokolstvo je budováno na pravdě, lásce a bratrství a že pravda zvítězí, je nesporné. Byla to Obec Sokolská, která první dne 8. prosince 1941 den po Pearl Harbor nabídla naší nové vlasti, Spojeným Státům, veškerou pomoc. Sokolstvo stojí věrně za vládou Spojených Států, věrně stojí za její armádou, věrně

stojí za československou vládou s pres. Ed. Benešem v čele, věrně stojí za československou armádou a věrně stojí za posláním svých zakladatelů Fuegnera a Tyrše. Sokolské ruce, hlavy a srdce nikdy nezradí. V Československu byl to duch sokolský, který je dnes a bude vždy výrazem celostátní československé bytnosti, jako jeden z největších a nejpevnějších základů republiky a strážcem národního charakteru. Heslo sokolské "ve zdravém těle zdravý duch" je silou celého národa před světovým forem. Doufáme a věříme, že po přehánění se této litice válečné vyplní se slova procká: "Co Čech — to Sokol!"

Br. Em. Hajný, zdejší československý konsul, pak představil br. Spencer D. Irwina a ocenil jeho velkou práci, kterou koná pro věc československou.

Br. Irwin oslovil přítomné: "Milí bratři a sestry, je mně skutečně ctí a velkým potěšením, že vás mohu takto nazývat. Jsem šťasten, že jsem byl přijat do jednoty sokolské, o které dobře vím, čím Sokol byl, je a bude. Dnes je Československo ukupováno, ale žije jako člen spojených národů a je uznáváno celým kulturním světem jako zdravý člen. Dnes bychom měli vzpomínouti třech významných výročí a sice první, 28. září 1938. V tomto dnu byla Praha zatemněna a ve dvě hodiny ráno byla osvětlena jen okna pracovní pres. Ed. Beneše na hradě a v tu dobu na nátlak tehdejších spojenců Československa, podepsal pres. Beneš přijetí podmínek Mnichovských. Tento den započala tato hrozná válka a ne napadením Polska, ani vyhlášením války Francie a Anglie Německu, ale bylo to 28. září 1938, kdy Československo, toto srdce Evropy přestalo tlouci. Pres. Beneš to věděl a varoval, ale marně. Druhé smutné výročí je 17. listopadu 1940, kdy dravá šelma berlínská sáhla na výkvět československé mládeže. Třetí také smutné výročí je 28. říjen letošního roku. Tohoto dne bylo v Olomouci odsouzeno pro "velezrádnou sabotáž" a popraveno 519 Čechů. Pro spojeneckou věc a pro vítězství, naše Československo přineslo až do dnes velkou obět', když uvážíme, že od doby obsazení bylo v Československu popraveno 50 tisíc lidí a že v koncentračních táborech je dnes 250 tisíc občanů Československa. Jaké to jsou oběti můžeme porovnat s tím, že veškeré ztráty americké v bitvě o Salerno nebyly větší nežli za jeden den v Olomouci popravení Čechoslováci."

Nále se br. Sp. Irwin zmínil o všeobecné situaci dnešní a ví, že to heslo našeho prvního presidenta se vyplní, že opět "Pravda zvítězí".

Po přednášce byly zábavním výborem podávány zákusky a předvedeny následující filmy, které se velmi líbily:

Vítězství na Sicilii, Vltava, Naši spojenci Čechoslováci a Moderní Československo.

V klubovně zůstal br. starosta K. Prchal v bratrském kroužku až do pozdního odjezdu.

Z. Zek.

Župa Pacifická.

T. J. SOKOL LOS ANGELES, CAL.

Byl jsem pověřen členy jednoty podávat zprávy o činnosti naší a povinnost onu jsem přijal s podmínkou, že budu mít právo kritizovat i jednání, které by jednotě naší škodilo!

Našich měsíčních schůzí v minulém roce účastnilo se průměrně 20 členů a jednání bylo vždy přátelské či bratrské pod vedením starosty br. Václava Olisara. Dvě schůze byly společně se sestrami sokolkami, též vedené jako jedna sokolská rodina, až na to dětinské dělení našich příjmů ze zábav a dělení našeho měsíčního vydání.

Pořádáno šest obchodních podniků, zábavných programů, divadla a veřejného cvičení. Finanční i morální prospěch dobrý, neb krajané zdejší rádi navštěvují podniky sokolské. Veřejné cvičení se jaksi ještě zdařilo, ač už cvičili jen dorostenci, sestry a bratři starší. Za župu Pacifickou promluvil br. Plášil a radost z naší činnosti projevil.

Zábavné měsíční večírky též se setkaly s velkým úspěchem a budou se opakovati tohoto roku každou prvou sobotu v měsíci v naší sokolské místnosti.

Bratři vojáci podruhé na vánoce podarování a bude se s nimi dopisovat.

Navštívili nás zde i bratři vojáci z cizích jednot o našich schůzích a zábavách a mnozí si i s námi zacvičili. Ztratili jsme dobrého hochu, syna bratra a sestry Daňkových, byl zabit na Aljaše a dlouho nevymlízí z paměti vždy milý ten hoch, kdysi slunkem opálený dorostenec — zde jest naše upřímná soustrast br. Daňku a sestry Daňkové! Vrátil se br. Mrázek a hned se uplatnil v ochotnickém odboru.

Jednota naše kdysi darovala do městské knihovny asi 200 knížek, ale zas opět vlastní \$90 knih a brožur českých a anglických, dar to Američanky, vdovy po zemřelém prof. Kořínkovi a tak máme co číst a knihy půjčuje prvou a druhou sobotu br. Šálený.

Z projektované stavby spolkové budovy sešlo, jednání se protahovalo, peníze pomalu se scházely a to, co se mohlo stavět, se

propáslo, platíme tedy nájem a daně ze stavebního pozemku. Vhodná budova, která už stála a hotová k nastěhování (stála 30 tisíc a byla prodána za 16) byla odmrštěna našimi vedoucími bratry a sestrami — jen k naší vlastní škodě! Věc se ale může a musí napravit spoluprací s ostatními spolky pod vedením Patronátu a to prodejem budovy v La Crescenta a koupením neb postavením spolkové budovy v Los Angeles a udržované všemi spolky!!

Přítomně se necvičí, ale mělo by se cvičit! Záleží zas na bývalých cvičencích, aby to bylo brzy a skutkem! Dále zmínky zaslouží všichni bratři a sestry, kteří nesou zodpovědnost a pracují v Národním Sdružení, ve Včelkách, Červeném Kříži, Patronátu a j. spolicích. Tisíce dolarů jde do Chicaga od malého počtu krajanů na Pacifiku!

Naše volby oznámeny br. pořadatel, ale opomenut br. knihovník a režisér br. Šálený, který s bratry a sestrami v zábavním odboru zaslouží největší dík za nejtěžší práci. Zvláštní dík mužského sboru patří sestře Princové, která má kuráž i s bratry hnout, když spohodní. Zatím zdar příští práci!

Bílý.

Z NAŠÍ MATRIKY.

T. J. Sokolice Berwyn, Ill. — Nové členky: Kostka Adeline, Kostka Helena, Hodoval Adeline, Šánek Lillian, Vydra Genevieve, Lažanský Eleanor, Kaiser Barbora, Motl Margareta, Kadlec Marie. Zemřela: Šindler Marie.

T. J. Sokol Milwaukee, Wis. — Noví členové: Dr. Harold Dvořák, Jarka Zelenka, Jarka Novotný, Vinc. Pokorný, Rudolph Schweigl. Zemřel: Rudolph Schweigl.

T. J. Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. Nové členky: Zach Blanche, Zach Anna. Přestupní list. k Sok. Tábor: Kos Blanche.

T. J. Sokol Detroit, Mich. — Nový člen: Stanley Eisner. Zemřel: Joseph Šorna.

T. J. Sokol Chicago, Ill. — Nový člen: Charles Bažata. Zemřel: Václav Bažata.

T. J. Sokol Scio, Ore. — Nový člen: Ed. L. Rubesh. Zemřel: Jos. Barta.

T. J. Sokol Slávký, Cicero, Ill. — Noví členové: Dr. Richard Struna, Jan Hilgert, Josef Hudík, Milo Luka.

T. J. Sokolice Tábor, Berwyn, Ill. — Odstoupily: Mary Křenek, Mary Kubavý, E. Kozák, Marie Sindler, Marie Sedlacek. Vyloučena: Agnes D. George.

...T. J. Sokol Rosekranz-Mělník, Wisc. — Noví členové: Joe Suchomel, Jos. Suchomel.

T. J. Sokol St. Louis, Mo. — Zemřeli: Strnad John, Srnka Josef. Vyloučen: Strnad John.

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Předsednictvo AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta: Karel M. Prchal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel: Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkové: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkorová; pokladník: Jos. Falta.

Peněžní poukázky, ať už Money Orders anebo čeki, buďtež vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zaslítky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Názeľnictvo AOS. Názeľník: Jarka Jelínek, 1408 W. 18th St.; názeľnice: Kate Danko, 4955 Henderson Ave.; jednatelka: Hilda Zýková, 1408 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. sbor A. O. S. Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně Výk. výboru. Předseda: Jar. J. Zmrhal, 4301 W. Cullerton St., Chicago, Ill.; vzdělávatel: Jarka Kořař, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor: Jarka Kořař, 3122 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor. Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y. Starosta: Josef Gregor, 1317 First Ave., New York City; jednatel: Josef Kolman, 1194 Brook Ave., New York 56, N. Y.

Názeľnictvo: Názeľník Jos. Szama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; názeľnice Anna Svátek, 44-09—25th Ave., Astoria 3, L. I., N. Y.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány buďtež na jednatele oněch výborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor Župy Severovýchodní. Starosta: Jan Tichý, 6114 Ridge Rd.; jednatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Názeľnictvo mužů: Názeľník: Frank Krátký; jednatel: Fr. Kunáček, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

Názeľnictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Názeľnice: Vlasta Šebková, 3539 Hildana Road; místonázeľnice: Ann Škoda a Eliška Pešková; vedoucí dorostenek: Agnes Hantl; vedoucí žákyň: Evelyn Tichá; vedoucí her: Emily Hoch; jednatelka: Vivian Lacina, 3241 W. 44th St.

Vzdělávací sbor Župy Severovýchodní: Vzdělávatel: Anton Svoboda, 5286 Broadway. Župní orgán, "Věstník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Bedford, Ohio. Redaktor: Voltaire H. Žižka, 3472 W. 126th St., Cleveland, O.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Adolf Kačer, 2434 S. Ridgeway Ave.; náměstka: Zdeňka Macichová; jednatelka: Clara Šlichová, 1438 S. 61st Ct., Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Brouk, 2345 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

Názeľnictvo župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole

Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Názeľník: Joseph Regner, 2522 S. Hamlin Ave.; I. místonázeľník: Ed. Linhart, 2424 S. 56th Ave., Cicero, Ill.; II. místonázeľník: George Kaláš, 2545 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill. Členové názeľnictva: Rudolph Lehmanec, Oldřich Kudrnovský, Jiří Hošek, Edwin J. Halík, Charles Zdeněk.

Názeľnictvo žen župy Střední: Schůze se konají každé 4. pátek v měsíci v 8 hodin večer, v Sokole Havlíček-Tyrš. Názeľnice E. Welclová, 4242 W. 21st Place; I. místonázeľnice a vedoucí dorostenek: Marie Fuková, 961 W. 19th St.; II. místonázeľnice a vedoucí žákyň: Růžena Lejhancová, 2416 S. Karlov Ave., všechny Chicago, Ill.; jednatelka: Zdeňka Tintřarová, 2111 S. 59th Ct., Cicero, Ill. Členky názeľnictva: Mae Kopecký, Marie Filippek, Anř Jenny, Irene Marek.

Vzdělávací sbor župy Střední: Předseda: Frank Štěpán, 1521 So. 58th Ct., Cicero, Ill.; jednatelka: Marie Radvanovská, 4249 W. Cullerton St., Chicago, Ill.

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta: Š. Rokšek, 1932 S. 16th St.; jednatel: Jos. Tománek, 1708 "B" St., Omaha, Neb.

Názeľnictvo. Názeľník: Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; místonázeľník: Fr. Vaněk, 1815 Ontario St.; názeľnice: Frances Hulač, 5324 Seward St.; jednatelka: Eliška Raška, 1955 So. 14th St. Schůze 1. středu v měsíci večer.

Vzdělávací sbor: Š. Rpkšek, 1932 S. 16th St.; předseda; vzdělávatel: Fr. Raška.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Ústřední výbor: Schůze každé první pátek v měsíci v síni Č.S.P.S. v 8 hod. večer v St. Paul. Starosta: Josef Pavlíček, 792 Juno St., St. Paul; jednatel: Frank R. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul; názeľník: Frank Verner, 989 Scheffer Ave., St. Paul; názeľnice: Mildred Pleva, 487 St. Clair St.; vzdělávací odbor: Marie Svanhauser, 957 Scheffer St.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Texas. Starosta Ben. Pěvrátil, 7923 Dayton Ave.; jednatel Ant. Kos, 5731 Mercedes St.; pokladník Wm. Nesuda, 3522 Frank St. Schůze 4. úterý večer v sokolovně na Carl St. Všechny dopisy zasílat pouze na jednatele!

Názeľnictvo: Názeľník: Jos. Kos, Ennis Market, Ennis, Tex.; názeľnice: Marie Filippek, 3104 So. Blvd., Dallas, Tex.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel Joseph Vytopil, Ennis, Texas; Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Texas.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Ústřední výbor: Starosta: Vojta Pláčil, R. 2, Box 2684, Redwood City, Calif; jednatel: Jos. Čížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

Názeľnictvo. Názeľník: F. Višek, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; názeľnice: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel a dopisovatel: Rud. Herman, 1409 Geary, San Francisco, Calif.